
دل تي ملگوراں بستگ

بشير شهزاد

بلوچي اڪيڊمي ڪوئٽه
عدالت روڊ، ڪوئٽه

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درانیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بید۽ اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ کت نہ کنت۔

دل تئی ملگوراں بستگ
(شاعری)

بشیر شہزاد
۲۰۱۸ء

ISBN # 978-969-680-071-2

نہاد: =/100

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چاپ کتگ۔

نامدراست

ندرپہ ہما بلوچاں کہ
بلوچ، بلوچی ء بلوچستان ء

سرپدباں

منت وار

وتی نمیرانین اُستاد و واجہ حاجی عنایت اللہ قومی، شکیل احمد بلوچ،
 گوہرام قومی، غنی حمل، واجہ کریم آزمات ءوتی کسان سالیں بیچ
 وحید، ہارون بلوچ ءجعفر ءنام ء کہ ایشانی پنت ءسکین مدام من ء
 گون بوتگ انت۔

ل

تاکدیم

سرگال

- 10 عنایت اللہ قومی نیادے گوں وانوکاں
- 13 بشیر احمد شہزاد دانکے پہ وانوکاں
- 15 1- اے دنیا انت غمانی لہڑ ۽ جوش انت
- 16 2- ناں منی رسماں ناں روا جانے
- 18 3- تئی رضانت دل ۽ وشئی انت تئی
- 20 4- بانک کریمہ ۽ نام ۽
- 22 5- بچیک زحم جنیں جنگانی
- 25 6- اومنی برات ۽ سنگت ۽ یاراں
- 29 7- تئی زہیر ۽ سٹنگلیں ڈن ۽ سرا من نشتگاں
- 30 8- باگاں اے بہا زیر انت
- 32 9- ثواب ۽ سوک ۽ گناہ کتگ من
- 33 10- ٹہینیت انت دگہ سازے کدی کیبت
- 34 11- وشدلی ۽ وش تبی پرتئی نگاہ ۽ تلوسیت
- 35 12- تو من ۽ زیروتی امبازاں
- 37 13- اشکریں گالے گشاں شیر کنیں سازانی تہا

- 39 14۔ آشہرء دگہ چے پشت کپتگ
- 41 15۔ زہیراں پہ ارس شوداں
- 43 16۔ کدی کنیت شپ کہ ارماناں زریناں
- 45 17۔ اے کورانی شہرانت لگورانی شہرانت
- 47 18۔ دل امیریں چا کرانت
- 49 19۔ منی ہمبیل منی سنگت
- 51 20۔ اے سہب تئی سہب انت
- 53 21۔ اے شیرانی ملک انت دلیرانی ملک انت
- 55 22۔ من چون نوں اودا کاہاں
- 60 23۔ من سہب بے بیگاہ ء و اب گنداں
- 62 24۔ بیا بگردست ء من ء توچہ جہان ء در بکن
- 63 25۔ کدی پہر بستگ کدی پہر پُرشنگ
- 65 26۔ شوہازاں پہ دوست ء زہیراں دواے
- 67 27۔ درد ء کونج ء جہان ء بس مناں ء غم منی
- 68 28۔ لنٹان سنگار من ء زلفاں بہ سینگار من ء
- 69 29۔ شیشگان پُروشاش شرابانی بیا مہگل
- 71 30۔ اومنی ہمبیل اومنی جہد ء ہممسفر
- 73 31۔ شنک بجننت مارا پہ زباد مال ء
- 76 32۔ اے چماں ہزار رنگیں رنگینیں گناہ کرتگ
- 77 33۔ دردان دشتارے بہ بوتیں شرآت

- 79 - 34۔ چدء پیسر ہزاراں غم کتگ من
- 81 - 35۔ گامان پہ گینگ ایر کنت ٹہل ء مجاز کنت
- 82 - 36۔ کئے پہ راست ء دلجم انت
- 83 - 37۔ اومنی جہدء مسافر ہج نہ بیت تہنائی ء
- 85 - 38۔ چے گناہ انت چے ثواب انت
- 87 - 39۔ گندان ترا اے داب ء چکر وارت سرمنی
- 89 - 40۔ اومنی ہمسفر زندگی ء سفر
- 90 - 41۔ بہ گش باریں کہ جانی رازچی انت
- 92 - 42۔ قاصد بہ گش آدینگ ء
- 95 - 43۔ ایوک ء شپانی پاس ء
- 98 - 44۔ قوم دوستے ء نام ء
- 100 - 45۔ پہ شوقے زرتگاں غم تئی
- 102 - 46۔ بلوچی مینگے پہ سار شہزاد
- 103 - 47۔ اے ارض ء بلوچ اے ماتین وطن
- 105 - 48۔ لنٹ انت پر پکین وش رنگ ء
- 107 - 49۔ دل تئی ملگوراں بستگ
- 109 - 50۔ عشق ابدالین گنو کے کہ گیا بان وئیل انت
- 110 - 51۔ رواج شرابی حجاب شرابی
- 112 - 52۔ ملک ء میران شر بچارات
- 113 - 53۔ روت چک جنت من ء چوش چاریت

- 115 54۔ وشنہ انت سنگتی چہ دُورء
- 117 55۔ چون من دل پٹ نہ بان آس رمچیت مئے شہرء
- 119 56۔ پھران پہ ہما مردان بند
- 122 57۔ نء نامء
- 125 58۔ موسم ابیتک ابیتکین کہ دل ابیتک ابیتکین
- 126 59۔ من گلکاران چکنکاراں
- 130 60۔ ملء نامء
- 132 61۔ لکنہے نانء مسافر منزلء آسر نہ کنت
- 134 62۔ ہرچی دیستگ من واب بدل بیتگاں
- 135 63۔ مارا توداد دنیگ لوٹئے دلء بدئے
- 136 64۔ گلانی موسم انت باگ ء بہار انت
- 137 65۔ بہ بند گپے بہ کن مہنا زوشیں
- 138 66۔ دانکہ زلفانی تئی سہارء انت
- 139 67۔ لاڈئے لئے لڈے لئے لاڈئے
- 141 68۔ اویار بلوچستان دلدار بلوچستان
- 143 69۔ گش ات اولک ء میراں چے من ء است
- 145 70۔ گلا سے آپ ء بہا ات ہزار سال ء وفا
- 146 71۔ بلوچے چہ وتی رسم ء روا جاں
- 147 72۔ تئی وداراں من ء اوجان ء جگر شنکینگ
- 148 73۔ امبازاں من ء وتی باپ بہ کن من پیدا کاں

- 149 74۔ گل ء بال نئے کہ برات کُشتنگ
- 151 75۔ تو کمین گپ ء ڈاہ کن نئے ترا چون انت دل
- 152 76۔ تو دل ء سازیں دل ء بند منی شپ کن بیا
- 153 77۔ چُششین واب ء مہ گند ٹاپی
- 154 78۔ شموشکاران ترا من چون
- 156 79۔ سہرین انارک ء جم ء خماراں
- 158 80۔ اے دروگے کہ گُشان ماہ ء وڑائے
- 160 81۔ راج ء نام ء ملک ء نام ء قوم ء قوم دوستی ء نام ء
- 162 82۔ چار بندی

نیادے گوں وانوکاں

مرچکیں زمانگ ء شاعرانی شعر اں کہ واناں باز حیران ء ہبگہ باں کہ اے وڑیں
 شعرانی واجہ پرچہ اے جاوے شعر اں راج ء وانگ ء یا گوش دارگ ء شنگ ء تالان کن
 انت۔ وہدیکہ چہ اے وڑیں شعر اں راج ء راج وڑیں سیت ء نپ نہ رس ایت۔ باید کہ
 مرچکیں دیم ء شنگین زمانگ ء بلوچ شاعر اں وتی راج ء چا گرد ء رانچیں شعر بہ داتیں کہ
 راج ء دل ء دردانی درمان بوتیں انت۔ شاعر ء وتی جند ء دل ء آدینک ء وتی شعر بچار
 اتیں ء دل ء گوں گپ بہ جتیں ء چا گرد ء رانیک ء بد ء حالے سر بہ کتیں۔ ہماوہد ء کہ شاعری
 گوں شاعر ء جند ء دل ء گپ جنت، ہما شاعری شنگ کنگ ء راج ء راسر کنگ بوتیں
 گڑاں پہ وانگ ء گوشدارگ ء ستا کر زء ارزشت دار لیکگ بُوت۔ شاعری ء ماہاوہد ء
 شاعری گشت کنیں کہ لہتیں چیز شاعری ء شعرانی شم ء شینک ء گندگ بہ بنت۔

اولی: غزل شعرانی سنگ ء پارسنگ ء طرز ء برابر کت کنت ء دو جتکان پہ وزن
 جوڑ کنت۔ یک بندے سیرے ء یکے سے چارک بُوت گڑاں آ شاعر شہ وزن ء کپ ایت۔
 دومی: ضلوری چیز لفاظی انت کہ شاعر چہ کجاوشیں گپے ماں شعر ء کڑی ء
 کمایت گڑاں شعر جوانیں جوڑ بیت ء وانوک حیران بیت کہ اے وش زیمیلیں گپ
 شاعر ء چہ کجا آرتگ۔

سیبی: رد ء پیش رد پہ غزل ء الٰہی انت چوشکہ رد اگن ”یار“ بہ بیت پیش رد
 بہرے، قہرے، تہرے ء دگہ بیت۔

چاڑمی: ربط ء خیال داری الٰہی انت کہ واری ء ربط سیری انت ء کار ء ربط بے
 کاری علم ء بے زانتی غم ء شات ء ظلم ء انصاف، رُژن ء تہاری ء دگہ۔

پنچی: تسلسل انت کہ اگاں تو حمدے یا وزبے یا راجی صوتے گشتے آئی فکر تا
آخرء یک بوہگ الم انت۔

شاعریء من سے ونڈاں بہر کناں من شاعرء سسائی گنج سے وڈازانان ء
مٹاں۔ چوشکہ اولی بہر گوں ہما ونڈء سیادی دارایت کہ آکلاسیکل شاعری گشگ
بیت۔ منے راجی زندء داستانی شعرانی وڈء پیم انت کہ اے وڈیں فکرء شاعر وتی
دراجیں شعران گوں داستانی دروشمء راجء راسر کن انت۔ گیشتر ہے وڈیں شعران ء
ایرانی بلوچستان ء بلوچ شاعران گوں زیملاں جنگ انت۔ گشت کہ جو انسال بگٹی ء
وہدے وتی وازدار پہ ردیں ء تاوانیں گیش ء گیوارے ء دیست آئی ء ردی گوں اے
گالاں دیم ء آورت کہ ے

د عقل نہ انت کلگے چکلو کیں

کہ شوانگے، سٹان گوں چکلکیں ایت

ہے وڈء شاعران جنگی داستانی شعران ماں وتی زبان ء جنگی ء بہاڈرانی گوشاں
داتگ انت کہ جنگیان ء گوں جوش ء جبرگ ء وتی دشمنان پہ دنگی ء ترمردی جنگ کت ء
شہ دشمنان باج بُرت۔

نام داریں شاعرانی شعران ء ہما گوہر قیمتی ء مرواردیں گال مان بنت کہ راج ء
دیرانت شموشتگ انت ء وت منگ ء تیار انت کہ بلوچی زبان ء مروارد انت بلے
نوک ہیل نہ من انت کہ اے شکر تائیں گال بلوچی ء مدی بوتگ انت۔

بشیر شہزاد ایمنی ء دشمنان شرمی ء پچہ کارایت ء گوں ایمنی ء دشمنان دیم پہ دیم
بیت ء باز جا گہہ ء بشیر احمد شہزاد ء وتی بزگی مارتگ ء گشتگ۔

روچے بیچ منی نازینکاں
 حوناں گوں دل ۽ گلزار کن
 ڈیہہ ۽ کوچگاں ویرانیں
 بانور ۽ وڑا سینگار کن

من ہے یکیں گپ ۽ منوگراں کہ وانوک وت شعرانی واہند ۽ پچھ کاریت بس
 من ہمینکہ گشاں کہ ہر مرگ بال ۽ وت۔ ہر کس ۽ بانزل پر بانزل ۽ واجہ شہ دیم ۽ تزدیس
 گوات ۽ نہ ترس ایت کہ اے گوات آئی ۽ وت بزر ۽ برگ ۽ ضامن انت۔ گشاں کہ
 بشیر شہزاد ۽ شاعری گوں ہے وہد ۽ زمانگ ۽ وانوکانی سسا ۽ فکر ۽ ہم دپ انت ۽
 چوآدینک ۽ عکس ۽ برابر کپتگ۔ بشیر ۽ کتاب ”سوگند“ ۽ نام ۽ پیسر ۽ چاپ بوتگ ۽ نون
 اے آئی ۽ دومی شعری کتاب انت پہ راج ۽ وانوکاں یک گراں بہائیں ٹکی یے۔

تو ستر سوچ سینگ ۽ گوں دل ۽ اُفارگاں
 گوشداریت کہ ادا کئے نالگ ۽ بیسکارگاں
 کد حداسازایت چرے حاک ۽ چُشیں بنی آدمے
 رحمے سنگارایت دل ۽ پہ بزرگ ۽ بیچارگاں

عنایت اللہ قومی

۸/۴/۲۰۰۴

دانکے پہ وانوکاں

شہ سوگندہ رند اے منی شعرانی دومی کتاب انت۔ منی اُستاد نمیرانین واجہ حاجی عنایت اللہ قومی ء آئی نواسگ گہرام قومی ء بازیں مہر ء کمک ء تاوان ء گون من منت واراں۔ من نہ زاناں اے کتاب شمنے دل ء تب ء انت کہ نان ء بلنے من گشاں کہ ہر مرگ بال ء وت۔

بازیں سنگتے ء من ء گشتگ کہ بلوچ سرکار ء راگوں بلوچ، بلوچی ء بلوچستان ء مہر ء محبتے نیست ء بلوچی ء وانوک کم آنت۔ بلوچی کتاب ء چاپ کنگ زرزوالی ء ابیدگہ پتھے نہ انت پمیشا توتی کتاب ء چاپ مہ کن۔

من سرپداں کہ گوں بلوچ ء بلوچی ء بلوچستان ء سرکار ء راہچ وڑیں مہر ء محبتے نیست بلنے بلوچی ء راوانوک نیست من تپاک نہ کناں۔ بلوچستان ء سر زمین انچیں سرزمینے اگن کسے ء پہ ڈروگ گوں اے سرزمین ء محبت کرتگ چہ فرش ء عرش ء سر بوتگ۔ من اوں دیستگ بلوچ ء بلوچی ء بلوچستان ء نام ء بازیں لنگر ء شام پنڈ ہفتی آزمان ء سر بوتگ آنت۔ ہما کہ آہانی نام کس ء نہ زاننگوتی پچارے نہ بوتگ اش، بلوچ بلوچی ء بلوچستان ء نام ء نام اش میر صاحب ء واجہ کار انت۔ ہے رنگ ء اگن بلوچ ء دشمن بلوچ ء مہمان ء میار بوتگ۔ بلوچ وتی ساہ ء سر ء دنیگ ء چک ء پد نہ بوتگ بلوچاں گشتگ تا سے آپ ء بہا ہزار سال ء وفادریگتین کہ بلوچ چرے گپ ء سرپد بوتیں۔

زندگی پہ چورہی ء گؤست پہ وت ء کارے نہ کُت
ژندی ء واب ء نہ کت بُست پہ وت ء کارے نہ کُت
جنت شگاں ہر روج من ء آ گہیں جند ء ضمیر
اُوئے بات مردم ء سُست پہ وت ء کارے نہ کُت

بشیر احمد شہزاد

گال

اے دنیا انت غمانی لہڑ ۽ جوش انت
ادا ہر کس گنوک انت کئے پہ ہوش انت

گلابی محفل ۽ رقص ۽ شراب انت
دلانی وس وسانی رُون ۽ موش انت

کئے ۽ است کئی غمانی پکر ۽ پرواہ
وتی برات ۽ گون برات ۽ کشت ۽ کوش انت

وتی پہ مطلب ۽ دُردانگی انت
وفا ۽ وعدہ ہانی پُرشنت ۽ پُروش انت

ہما کہ گوں دل ۽ حوناں ہوارات
ہما مرچاں دل ۽ چہ پہک شמוש انت

ترا گوشنگ کئے ۽ باریں بگوش گون
کہ عشق ۽ عاشقی شہزاد چوش انت

گال

ناں منی رسماں ناں رواجان اِت
 ناں منی شہدیں بولی ء زان اِت
 رام ء منوک اِت نانکہ رحمان اِت
 ناں ترا جوانیں سنج انسان اِت
 ناں منی ڈیہہ ء غیرت مندان اِت
 ناں منی راج ء دل پسندان اِت
 چہ کجام نسل ء اِت نزاں من
 ناں من ء ء نئے پرنگان اِت
 ناں ترا مذہب نا حیاداری
 نانکہ توزانئے سنگتی یاری
 ناں ترا زانت ء نیکہ دورچاری
 دل وتی شُشتگ من چتو پاری
 نیست من ء جاگہ تئی لگتانی
 سوچاکیں زاہ ء تژن ء مُشتانی
 پاسبان اِت تو دُروگیں لجانی
 بے حیائی ء نیست ترا ثانی

گون ترا عمرے من ببا دات ء
 ڈہل ء ناچ کرتگ تئی گل ء شات ء
 تنگویں براسانی سر ء تاوان
 تو منی مہرانی بدل دات ء

توبہ توبہ انت چہ تئی پال ء
 نون من ء جند ء یل وتی حال ء
 مئے ڈگارانی ماش ء پرماش ہم
 کم نہ انت چہ تئی سہر چکیں ڈال ء

تو من ء انچیں درد بکشات ء
 کپیتگاں من چہ شادہ ء شات ء
 حونان براسانی چون ترا بکشاں
 اے بلا عیبے پہ بلوچ ذات ء
 ناں من ء لولی دات ء چو مات ء
 ناں من ء گوشتگ چو منی برات ء
 ناں پت ء پیرین ء بشیر شہزاد
 ناں من ء دوستانی اوں ذراہ بات ء

تئی رضا انت دل ء وشی انت تئی

تئی رضا انت دل ء وشی انت تئی
 درد بکش ات کہ دردان ء دوائے
 مہکانیں شپاں سیاہ تہاری
 کہ تہاریں شپاں بانگواہ یے

چے مجال انت منی کہ تئی داداں
 داتگیناں دل ء من مہ بنداں
 مس شنک باں کہ واجہ حدا ء
 تئی وڑیں کہ بہ بیت دوزوائے

تڑنے سوچاکیں تئی زند بکشیت
 مئے وڑیں دل گنوکاں دل بکشیت
 بحت بے تالہاں چے من لوٹاں
 تو کہ لنٹان بہ سنگارے زاہ یے

وش نصیبی من جیگ ء سبہہیناں
چاک بیت جیگ گوں دستاں تنیگاں
بیا وت تو بشیر ء شوہاز کہ
تئی وڑیں ماہ دڑوشمے ء آشنا یے

بانک کریمہء نامء

بلوچی زہرگ ء ڈس ء نشان انت
بلوچستان ء پھر ء ٹھیل ء شان انت

بلند انت چه ترا عزت گُشان ء
او دُختر نیک ناین اُستمان ء

بلندی پکر ء بُرزیں آسمان انت
حیالان سَمبہوُک تئی ماہکان انت

سلام انت سد ترا بی بی کریمہ
تئی جہد خالد ء ارواہ ء مان انت

تو ٹھیل ء شان بلوچ ء اُستمان ء
بلوچ راجدپتر ء تو زندمان ء

بہار گاہ ۽ ترا مستاک گون انت
 بلوچ مات ۽ گوہارانی زبان ۽

ہزاراں سرمچارانی گوہار ۽
 تو لوٹوک دل پسندیں بامسار ۽

بلوچ وت واجہی ۽ جہد ۽ جار ۽
 پہل باتاں ترا حق تئی ڈگار ۽

بچیک زحم جنیں جنگانی

بچیک زحم جنیں جنگانی
 وش نہ انت اے وڑیں نادانی
 بد کردیں پلینڈ ۽ زانی
 خیر خواہ چون باں راجانی
 باز بیتیں منارا حیرانی
 توسیپ ۽ ستا انت دُزانی
 لجرے پانگ انت لجانی

بیچاڑاں غموں سک بازاں
 پکراں اکبر ۽ امبازاں
 بالاج پدا من بالاج ۽
 تی مٹ ۽ کجا من شوہازاں

میراں گوں جرأت مردی
 گنگو باوڑ ۽ گوں باسکان

جاڑو نہ انت منی دنیا ء
بالاچ کہ تگہ گپیت آسکان

چاکر کینگ ء کستانی
گوہرام من سکاں واپینتگ
قمبر پہ بلوچی نام ء
پلیں زندگی گوازینتگ

حمل کہ زر ء پاسبان ات
پہرات ء بلوچ ء شان ات
لالہ کہ بلوچ ڈیہہ ء پہ
دائم سینگے بولان ات

دور چار کیمکے دور ء گند
شیر محمد غلام محمد رند
نڈریگ پہ بلوچستان ء
کرتگ نگرہ نیں ساہ ء زند

نیلاں غم من ء پہ شات ء
 جی جی پہ تئی سوگات ء
 مات ء مکہیں ڈیہہ ء را
 ارواہ تو وتی بکشات ء

راج ء رستگیاں ورنہاں
 ملک ء معتبر ء کوداہاں
 سگات داں کدین ء باریں
 مُشت ء لگت ء زاہاں

شہزاد گوں بلوچیں براتاں
 درشان کن دل ء دڑہ باتاں
 راستے ظاہر ء بندیاں
 راستے باطن ء آزاتاں

اومنی برات ءِ سنگت ءِ یاراں

او منی برات ءِ سنگت ءِ یاراں
 بیات شمارا من چیزے پیشداراں
 بُنڈکاں کپتگ پرچی ءِ ناراں
 ستیل کن ات زرد ءِ لہڑیں اُفاراں

من غمیگان ءِ پرچی ارس گواراں
 سہنٹکے سار ءِ سہتے بے ساراں
 گوش بہ دار ات منی گال ءِ گفتاراں
 گون شما مرچی قصہ یے کاراں

آسمان گواریت ترونگل ءِ بیراں
 مئے دل ءِ بند ءِ سارت کن تیراں
 من گوئمے اندواں نپس گیراں
 چو من ءِ دنیا انت منی ویراں

نانکہ گوش داشتگ عرض منی میراں
 نان کتگ چیزے ملا ء پیراں
 وشلی آں چه سستگ ء دیراں
 کئے پمن بیار ایت وش ء تاہیراں

چیزیکو روج انت پنج بیگوواہ انت
 گہار پُرسیگ ء ماتے بے ساہ انت
 ناں من ء ڈن ء ناں گس ء جاہ انت
 پمن ء دنیا چو شپ ء سیاہ انت

غم منی باز انت کہ من بے واکاں
 چو گشنے گپتگ چرس ء تریاکاں
 گوں دل ء دائم من مڈ ء جاکاں
 ندراں پہ ڈیہہ ء نُرگیں حاکاں

پاہو ء لونجان انت پت اول پیریں
 کہ منی جوریں دشمن ء سوریں

چو کہ کرپاس ء بمباں شنگینتگ
دائی واب جاہ پیرک ء میریں

دُہلیاں دُہل ء ناچیاں ناچ انت
کہ بلوچانی ہلک ء کور آج انت
ساہ اش تیرانی سُہریں آماج انت
قصہ یے انچیں میتگان ساج انت

جود شہید انت ء زال جنوزام انت
چورہ انت چُک کہ وار ء بے شام انت
کپتگاں جون اش تنکیں چیلام انت
سرپداں زاناں کئی سرء وام انت

من وتی حال ء سرپد ء سہنیاں
کہ وتی جند ء ڈیہہ ء بندیاں
پاندے ء سوچاکیں شگانانی
پاندے تیرانی آس ء سبیاں

کد کدی بیت کہ پہ من ء شہزاد
 سمبہیت روچے چوشکہ بانور ء
 ہم تپاکی ء شیریں براسانی
 پروشاں ما جوریں دژمن ء زور ء

گال

تئی زہیر ء سٹنگلیں ڈن ء سر ء من نشتگاں
من و زاناں کہ چے پیم ء سہتگ ء پیلشتگاں

پرپکیں لنٹان ء باریں نام چے داتگ تئی
کارچیں بروانوں غزل ملگور لچہ گشتگاں

تو بگندے پہ منی غمواری ء رنجیگ بہ بے
کپتگاں چم پہ ترا ارسکیں چم اوں ششتگاں

سد ہزار اپسوزیاں کہ تو نہ پہم ات ہم من ء
عاجز ء پیراں غم منی، من چہ سرین ء پُرشٹگاں

چے گشان گوں تو دگہ باریں بشیر شہزاد بگوش
یکیں گپ ء گوں دل ء ارمان درائیں گشتگاں

باگانِ اے بہا زیرانت پلانِ اے بہا زیرانت

باگانِ اے بہا زیرانت، پلانِ اے بہا زیرانت
شرنگیں جنکائی گلاں اے بہا زیرانت
زر دارانی دنیا ء چے ثواب ء گناہ انت چے
زہیرگیں دل ء درد ء ہلانِ اے بہا زیرانت

اے روچ ء بہا زیرانت، اے ماہ ء بہا زیرانت
پلانی اے و شبواں بہار گاہ ء بہا زیرانت
سنگائی اے دنیا انت سنگائی حدائی انت
ساہ کندنین انسان ء ارواہ بہا زیرانت

کورانِ اے بہا زیرانت زیداں اے بہا زیرانت
اے حوناں بہا زیرانت، ہیداں اے بہا زیرانت
اے کرت کن انت ہرچی قوم دوست ء وطن دوست انت
یک انجنے پیشدار انت میدانِ اے بہا زیرانت

بگجتاں بہا زیرانت دہکاناں بہا زیرانت
 اے بزرگل ءِ میثانی شپانکاں بہا زیرانت
 اے بزگیں دنیا ءِ بے بزگیں بادشاہ انت
 چپراسی ءِ پوسٹے پہ ایماناں بہا زیرانت

شہیدان اے سلام بکش انت پہ شہیدے ءِ شوہاز ءِ
 پُرسِیگ کن انت ماتان چیدین انت دل ءِ ساز ءِ
 اے سادگیں دنیا ءِ کئے زانت بشیر شہزاد
 اے لاپ ءِ غلامانی پُچی ءِ دل ءِ راز ءِ

گال

ثواب ۽ سوک ۽ گناہ کتگ من
سنگے تراشنگ خدا کتگ من

تئی نام نویستگ ۽ سجدہ کرتگ
دل ۽ را انچو رزا کتگ من

برے پہ لنطاں تئی شعر گوشنگ
برے تئی رنگ ۽ ستا کتگ من

تئی لوٹ چئی انت حداء گوشنگ
تئی نند ۽ نیاد ۽ تمامہ کتگ من

حرام پیتگ ہما کہ دین ۽
تئی حاترا کار ہما کتگ من

تئی کرتگیں قولے ۽ آسر ۽
وتارا وار ۽ سزا کتگ من

ترا چہ ہر پُل ۽ وشبویین ۽
بشیر شہزاد جتا کتگ من

گال

ٹہینیت انت دگہ سازے کدی کنیت
گوں من رتچیت دل ء رازے کدی کنیت

لپرزوگاں چہ تُرس ء دوزہ بیگ ء
گوں من کنت جنتی وازے کدی کنیت

زہیروں کنت پما جیگ ء چراگیں
من ء بکشیت امبازے کدی کنیت

منی ساریں سر ء بیساری ء دوست
دگہ نوک نوکیں کنت نازے کدی کنیت

بشیر شہزاد ء پر بندانی بانگ
حیالاں دنت جمازے کدی کنیت

گال

وشدلی ءِ وش تہی پر تئی نگاہ ءِ تلوسیت
اے گلابانی چمن پر تئی لکا ءِ تلوسیت

شے مرید ءِ درد ءِ کونجی کتگ حاتی ءِ غماں
اے مرید دیوانگیں پر تئی نکاح ءِ تلوسیت

جی پہ تئی بانوری دستانی تلاہیں سنگہاں
دل پما سالونکی ءِ شام ءِ صبا ءِ تلوسیت

زیان کرتگ نوجوانی پٹ ءِ لوٹ ءِ من تئی
انگریں پاداں گوں عاشق جاہ پہ جاہ ءِ تلوسیت

آدگہ کس آنت کہ پہ سرداری ءِ نام ءِ زر آنت
تئی بشیر شہزاد پہ تئی رو ءِ رزا ءِ تلوسیت

تومن ۽ زيروتی امبازاں

تومن ۽ زيروتی امبازاں
 من ترا داراں دل ۽ بندوک ۽
 تومن ۽ مال وتی دیدوکاں
 من گل ۽ شہم کناں چو گروک ۽
 تومن ۽ لنٺان گلین براہ دارکن
 من تی نام ۽ دل ۽ آجیناں
 تومن ۽ چار ۽ دمانے بچکند
 من ترا چمان وتی نادیناں

تومن ۽ دُراں بہ کن گوشانی
 من کنان بانور ترا سہب ۽ سمین
 تومن نام ۽ بہ کن عاشق گنوڪ
 من تی نام ۽ کناں زہرا جبین

تومن ۽ روڪ بہ کن گیوار ۽
 من ترا پاگ ۽ وتی بل کناں

تو من ء زیر گور ء تائیت کن
 من ترا گل ء وتی پُل کناں
 تو ماں پادینکاں من ء ساز بہ کن
 من تئی نازاں ہزار ناز کناں
 تو مسلمانی مسیتے سمبہتین
 من اگاں کافراں نماز کناں
 تو مُسلحہ یے پمن چیرگیج بہ کن
 من ترا سجدہ کناں ناز کناں

گوں من ء قولے بہ کن تو دُر وگیں
 قول انت عمرء من وتی گوازیناں
 تو وتی نام ء منی نام ء بہ کن
 من پر تو شہزاد غزل سازیناں

گال

اشکریں گالے گوشاں شیر کنیں سازانی تہا
اے دل ء سوچاں تئی ٹھہل ء مجازانی تہا

تو کجام رنگ ء بہ سنگارے وت ء ماہ دروشم
من ترا درست کناں یک ء نان بازانی تہا

چون بیت باریں منی محشر ء تہنائیں سفر
من کہ نام ورتگ تئی پنچین نمازانی تہا

اے منی بحت انت کہ پھمیت نہ پھمیت دنیا
راز رتگ تو منی رتگیں رازانی تہا

دل نہ لوٹیت کہ کناں نیادے گوں دنیا ء کساں
کپتگاں چاکہ من جانی تئی نازانی تہا

حیر بہ کنت اللہ پہ تئی دامن ء پاکیں دلبر
 ہر کس ء زیرے کہ تو گریں امبازانی تھا

چے بلوٹاں من دگہ چی ء تماہ دار بباں
 جنّت ء سنیل کتگ من تئی وازانی تھا

پلیں ورنائی وتی پیر کتگ تو شہزاد
 چو کہ گندان من ترا بڈل ء دازانی تھا

آشہرء دگہ چے پشت کپتگ

آ شہرء دگہ چے پشت کپتگ
 اودا کہ کس ء نیست کسی سماء
 من بیا آل چے پیم ء آ شہرء
 اود ء کہ نہ گواہیت مہر ء وفا

آ شہرء بہ سوچ ء آس بہ دئے
 اود ء کہ دلانی سودا انت
 اود ء کہ نپس گیر انت ارمان
 بہا بنت دلانی لوٹ ء تماہ

آ شہرء مہ جن گومن ء گپ ء
 آ شہر نہ انت انسانانی
 حیوانی شہر ء کئے زانت کہ
 چے ثواب انت ء چی انت گناہ

کئے بارت وتی ارزا اود ء
 اودء کہ شبء راروچ گوش انت

اود ء کہ گوشتیت ہرچی واجہ
 آگپ انت بزاندہ گپ ء حدہ

تو مارا گشتے بیا منے شہرء
 وتی حال ء بچار کہ تو چونے
 من واراں اگن تو لاپ سیرے
 تئی وردن انت زانان تژن ء زاہ

منی شہرء میا کہ تئی رنگ ء
 منی شہر بگند ء رنگ زوریت
 تئی شہرء رواج انت مکر ء پلینڈ
 منی شہر انت بشیر دردانی دوا

زہیراں پہ ارس شوداں

زہیراں پہ ارس شوداں
 ارساں پہ زہیراں شنگاں
 من عاشقین مریداں
 عشق ء تئی ملنگاں

زہیرانی شیرکنیں ساز
 منی ایوکی ء ہمراز
 شوہازگ ء تنیگ ء
 پاداں شپاد ء لنگاں

مئے زرد ء لچھی ات
 من مستاں تو سہمی ات
 توئے ماں کل ء ایمن
 من سستگین پتنگاں

من کہ شپانی پاساں
 تی ترانگہء کیاں دوست
 پروشاں دل ۽ گوں لہڑاں
 من شیشمیں پلنگاں

زیراں دل ۽ من گپ ۽
 یا کہ بہ زیراں عقل ۽
 شپ ۽ روچ بشیر شہزاد
 عقل ۽ دل ۽ گوں جنگاں

گال

کدی کئیت شپ کہ ارماناں زریناں
ترا امبازاں باپیں سمبہنئیناں

برے لنت ء برے سُہریں اَنارکاں
برے چُکاں تئی زلفاں مہلبیناں

پریشان باز کتگ حیران اے دنیا
رواجاں مہگل ء کبگ گونگیناں

تئی چے چے ء توسیپ ء کناں من
من ء کُشتگ تئی چماں کجلبیناں

کجا سہڑیت منی اے دل گنوکیں
کہ بستگ من گوں قولاں دلجمیناں

نہ انت کئے کئے ہدوناک ء زروک دوست
 پہ تئی نند ء نیاداں شکلیناں

تہار ء لنجیں شپاں رژنے بہ بکش ء
 گوں بچکنداں وتی بام دژوشمیناں

مہ گنداں من ترا سہت ء دمانے
 چو تپلی گوانزگی ارساں شلیناں

بشیر شہزاد تئی لوٹے پدا من
 جنگ پند باز گوں پاداں ابلیناں

کورانی شہر

اے کورانی شہر انت لگورانی شہر انت
ادا براس گوں براس ء وئی زہر ء کبر انت

ادا راست ء راست گُشگ گناہ انت
ادا دژوگ بند ء سپت ء ثنا انت
ادا میر ء معتبر غریب ء حدا انت
ادا واجکار ء پہ ہرچی روا انت
ادا کس نہ زانت کہ منی کئے حدا انت

ادا واجہی ء کلات سر بلند انت
ادا واریں دہکان لگتمال ء ژند انت

نہ ماریت درداں کسے تنگدست ء
ادا حاکی انت غروناک ء مست ء

میارِیگ کنتے تو کئے ء او منی برات
ادا ہر کس لکیت وتارا مزن ذات

کے پاد شپادیں چو واریں مرید ء
کے کنت پیر ء وتا بر گزیدہ

چیا کہ او ہمبیل

اے کورانی شہر انت
لگورانی شہر انت
ادا براس گون براس ء وتی زہر ء کہر انت

دل

دل امیریں چاکر انت
 دل فقیریں شے مرید
 دل حسین انت لاڈکیں
 ء دل انت کوہیں یزید

دل حد اوند ء کلام انت
 دل عزازیل ء گس انت
 دل بگند ء شہنشاہ انت
 دل بگند ء بے وس انت

دل تئی سہریں گوشان انت
 سنگ گوارین کوہ بے دل
 تبد ء سوچاکیں لیوارے
 سارت ء سارتیں جو بے دل

تو پکے دل ء تیر گواریت
 دل تئی شہدیں لسان انت
 دل تئی پیشانی ء کرچک

دل تئی بوہ ء بسان انت
 بُت پرستیں کافرے دل
 گوں دل ء مارا سلام انت
 دل نوابیں شاہو کارے
 واہشانی دل غلام انت

منی ہمبیل منی سنگت

منی ہمبیل منی سنگت
سما نیست انت ترا انگت

بہ کش سیگریٹ ء روکین ء
دل ء سہڑین گنوکین ء

مہ شنگین چو وتی ڈیل ء
بہ پروش اے کید ء زمزیل ء
وتا دور داگ تو پرچہ
غمانی دُور بُنیں چیل ء

وتارا چے تیغ ء باپور ء
بہ سند ء پہک بکن دور ء
سراساریں بہ کنت بے سار
وتی بُندے اے انگور ء

چہ واب ۽ کاہلیں پاد ۽
 بچار دنيا کجا رستگ
 حوا ۽ آدم ۽ بچاں
 ماں آسمان ۽ پدانک بستگ

ترا چون انت کہ تو انگت
 نہ بے دلرخ چرے بنگ ۽
 غلام ۽ چرس ۽ کوڑین ۽
 بچار کمیں وتی رنگ ۽

تئی مردانگی چي انت
 تئی دُردانگی چي انت
 چہ دنيا ۽ تو گستائے
 تئی شر زانگی چي انت

بشیر شہزاد گُشیت بڑاتاں
 تئی ڈیل ۽ من نذر باتاں
 بدیں دیواناں ماندار ات
 او نو گلگیں کسان ذاتاں

گال

اے سہب تئی سہب انت اے شام تئی شام انت
ملگور انت تہاریں شپ لنت سہر چکیں گور بام انت

جنت تئی پچین جیگ انت دامن تئی کلام ء پاک
تئی مست ء خماریں چم بے ساری ء پیغام انت

شہموک انت تئی گیوار بے چاڑیں دل ء آ سرد
سہر سہریں انار ء پُل سر کیلیں گشتے جام انت

بے داد اش کننے یا کہ پہ داد
عاشق تئی جندیگ انت وشنام انت کہ بنام انت

برے نام انت تئی لیلیٰ برے نام جمیلہ انت
تو کیے ء دُر دانگ تئی نام ہزار نام انت

شرنگیں شکر گفتار شرنگانی بازار ء
گون واجہ ء واز داراں بے دامی ء لیلام انت

بہتام ء پہ مئے یکیں پرچہ چو لپرزوک ات
عاشق او بشیر شہزاد رسوا سر ء عام انت

گال

اے شیرانی ملک انت دلیرانی ملک انت
اے آس گواروکیں نپت ءِ بیرانی ملک انت

ادا مہر گواریں سمین کشگ ءِ انت
ادا زلم ءِ زور ءِ جبین لرزگ ءِ انت

ادا براسی مہر ءِ کشارگرک جنان انت
ادا دژوگ بندانی دل بُنگران انت

چہ وارانہ آہ ءِ شُدیکیں سداہان
ادا زالمی ءِ کلات جہل کپان انت

ادا واریں دہکان وتی واز دارانت
ادا میر ءِ واجہ وتی پیشکارانت

اداراست گُشیء چراگ دیر انت روک انت
 ادا ہر کس مہر ء وفا ء گنوک انت

ادا ذات ء زُریات ء جیڑہ ہلاس انت
 ادا وشبونیس پلانی بُوہ ء باس انت

کسے مہر لوٹیت کسے ناہ کروچ ء
 بلوچستان مات انت مے درستیں بلوچ ء

من چون نون اودا کاہاں

من چون نون اودا کاہاں
 اودا کہ درد ۽ جاہ انت
 اودا کہ آج حدائی ۽
 بے سُد وتی حد انت
 اودا کہ ساہ ۽ سودا انت
 لُج ۽ حیا ۽ سودا انت
 سیاہ لُنجیں شپانی
 حُسن ۽ لکا ۽ سودا انت
 چچی نہ بیت سودا
 انسانانی جہان ۽
 ہر چیز ۽ نیاد بستگ
 زالانی لنت ۽ لالی
 گوہارانی گوش ۽ والی
 ماتانی پیشک بہا بنت
 براتانی دست بہا بنت

پسّانی بزرگی ء
 زہرگانی ارس بہا بنت

سوچاں چُشیں جہان ء
 بے حیائیں رزق ء نان ء
 آکہ پہ چار گبر ء
 بہا بنت گوں ٹھہل ء شان ء
 منے گلزمین بہا انت
 ہفت آسمان بہا انت
 ورنابانی کمال ء
 پیر ء کسان بہا انت
 ساچان ء سارتیں بیگاہ
 شہب ء سمین بہا انت
 زر ء بچار کمال ء
 پیرانی دین بہا انت
 شیلانچ ء بینڈی ء چو
 ملّا ء دم بہا انت

سُہرین انارک ءِ ہجلیں
 لنٹانی رم بہا انت
 بے ثوابانی جہان ءِ
 ہرچی کنتے ثواب انت

بیل بیل گناہ ءِ گپ ءِ
 تو راستین راہ ءِ گپ ءِ
 مٹیت کئے ادا دوست
 واجہ حدا ءِ گپ ءِ

انصاف کئے ءِ چہ لوٹ ءِ
 ہرکس غلام انت نوٹ ءِ

اے دور ءِ حاکی ءِ
 زوراک ءِ زالمی ءِ
 گندے ءِ انگت زند ءِ
 گوازین ات لچمی ءِ
 دہکان ءِ بزگی ءِ
 لاچار ءِ بزہنگی ءِ

واجہ پہ تزن کندیت
 دستاں مُشیت بروتاں
 گیوار ءِ گلگاں رندیت

کش ایت چیلیم پہ دا بے
 گپ ءِ اجب حجابے
 ہرچی گوشتِ واجہ
 گپانے نسیت جوابے

گپ گپ ءِ زاہ ءِ بد کنت
 واراں چو گوگ ءِ شد کنت
 شیوار وتارا لیکیت
 دنیا ءِ نا بلد کنت
 اے ملک ءِ کئے بہ نندیت
 گون کئے بہ کنت ترانے
 کئے ءِ بہ لیکیت دشمن
 ءِ کئے ءِ مہربانے

من چه غمانی سوک ء
 ستیل ء جهان ء گردان
 بلکیں دُچار بیت اِنْت
 گوں من خماریں گؤربام
 پُلائی گلستان ء
 زیدانی شہزاد ہرّام

گال

من سہب ء بیگاہ ء واب گنداں
گل ء پہ ٹھہل ء حجاب گنداں

انارکاں سہریں آنار ء سہریں پُل
چہ ہجگین لَنان گلاب گنداں

چہ ساپیں گیوار ء زندمان ء
خماریں چماں شراب گنداں

ایٹک ایٹکیں شپانی پاس ء
دل ء چو مثل ء کباب گنداں

چہ پُلپیں بچکندان ء بامسار ء
چہ ماہیں دیم ء کتاب گنداں

چہ مہروان ۽ من گپ ۽ تراناں
ہمک سوال ۽ پہ جواب گنداں

حیال حیال ۽ بشیر شہزاد
دل ۽ من آس ۽ زراب گنداں

گال

بیا بہ گر دست ء من ء تو چہ جہان ء در بکن
ماہ ء استلانی بُزریں آسمان ء سر بکن

دانکہ قبر ء بلکن ء تی مہر ء ہوشامی نہ شت
تزو نگلیں ارساں بہ گووار قبر ء منی ء تر بکن

پیر اشنگ، ناں فقیر، ناں کہ ملا ء ملنگ
منترے بکالی بلکن کارے پمن شر بکن

نشتگاں گل ء دپ ء تی اے دوسد سال انت من ء
تو منی پاندا حیاں ء کمکے دلبر بکن

راز چی انت شاعری ء تو بشیر شہزاد بہ گش
رنگ ء دروشم انچش آئی ہر کس ء شاعر بکن

کدی پهر بستگ کدی پهر پُرشنگ

کدی پهر بستگ کدی پهر پُرشنگ
کدی دامن ء دل من لال ء شموشتگ

کدی زانسر ء نون سر ء را کتگ ایر
کدی چار اتگ جیگ دل ء را کتگ سیر
کدی راست گُشتگ کدی دژوگ بستگ

کدی ارس ریبتگ کدی کنداتگ من
کدی دل کتگ داد کدی دل زتگ من
کدی چو گنوک ء کدی ٹاپ رستگ

کدی زہیر نالین زہیروک جنگ من
 کدی ناچ کرتگ لاڈوک جنگ من
 کدی مرزگاں من کدی گل ء من کشتگ

کدی نام مرید انت کدی نام انت فرہاد
 کدی عزت انت نام کدی نام انت شہزاد
 کدی دل من پتکہ کدی دل من گزستگ

شوہازاں پہ دوست ء زہیراں دواے

شوہازاں پہ دوست ء زہیراں دواے
نہ گنداں مہ گنداں خدا بادشاہ یے

مبارک مبارک ترا تئی کسانی
تئی نوجوانی تئی وش لسانی
ترا دُعا ء حیر کنت تئی نادراے

تئی سہت ء سنگار تئی سوال بازاں
دل ء را کتگ آپ تئی ٹھہل ء نازاں
پہن زندمانی تئی آسراے

تئی رنگ ء صورت تئی ڈیل ء بالاد
تئی پللیں وش اتک تئی ننگ ء نیاد
ترا است جاہ یے من ء است جاہ یے

زہیروں کہ زیرِ انت تئی کندگانی
 تئی گامگیچ ء تئی لڈگانی
 دل ء چست بیتین زہیریگین آہ یے

کُشیت ہر کس ء گل تئی بے وفائی
 تئی دلبری ء تئی دلربائی
 جہان سر پد انت زانت بشیر بے گناہ یے

گال

درد ۽ ڪولنج ۽ جہان ۽ بس مناں ۽ غم منی
اے زمین ۽ آسمان ۽ بس مناں ۽ غم منی

شیر کنیں لنت ۽ نوں تئی من چنگیں زلفانوں تئی
شاعر ۽ شہدین زبان ۽ بس مناں ۽ غم منی

روکیں گیوار ۽ تئی روکاں گردن آہوئی تئی
تئی کور چانپیں گشان ۽ بس مناں ۽ غم منی

کجلاں چمانی من تئی ہنیاں دستانی من تئی
۽ ہمک تئی ٹہیل ۽ شان ۽ بس مناں ۽ غم منی

من تئی رو ۽ رزبان ۽ دل بنداں تئی
تئی وفا ۽ ماہکان ۽ بس مناں ۽ غم منی

عاشقیں شہزاد تئی من ۽ دل ۽ پریات تئی
تئی زنوک ۽ گل ۽ نشان ۽ بس مناں ۽ غم منی

گال

لنٹان سنگار من ء زلفاں بسینگار من ء
چُک چماں بہ دار دامن ء پلگار من ء

من نیاں چیزے چُشیں بے سما مہرنگ مہ بو
مُہرگ دُرّانی بکن یا کہ گور ء ہار من ء

مہرک ء مہران مہ زر حانی ء توسیپ ء مکن
یکبرے چست بکن چماں وتی چار من ء

زہیراں درشان کناں درداں تاہیرے دیاں
گالاں سینگاراں ترا بلکن کپیت کار من ء

یک دمانے تو بہ نند مجلس ء شہزاد منی
زندگ ء دانکہ شמושکار نہ بے یار من ء

شیشگان پُروشاں شرابانی بیا مہگل

شیشگان پُروشاں شرابانی بیا مہگل
سبز کناں باگاں گلابانی بیا مہگل

مہپراں شنگیں بہ رند گوشاں کن چلمباں
بل کہ چہ لنٹاں تئی من شہد گلمباں
یک شپے داب ء عزابانی بیا مہگل

شیشپگیں پونز ء تئی لرزک ہزار نازیں
دل گوں تئی دست ء تلاہیں سنگہان سازیں
نڈر تئی ٹہل ء حجابانی بیا مہگل

وسرین رسم ء رواج ء سانکلاں پروشیں
آس دئیں بحت ء دل ء بند تالہ ء چوشیں
چاک کناں تاکاں کتابانی بیا مہگل

جی پہ پادینکاں تئی پادانی دل ۽ بند
 ملگاں کبگی کتگ دنیا اے دراہیں ژند
 وشبوواں شنگیں زبادانی بیا مہگل

کجلیں چماں منی دل واہیں گڈینتگ
 برواناں کارچیوں دل ۽ تاراں سرینتگ
 تو ہمک سوال ۽ جوابانی بیا مہگل

دست درا تچکان تئی مہرانی گلام ۽
 دل ہدوناک انت تئی پُل چنڈیں سلام ۽
 مینہ واروں کن ثوابانی بیا مہگل

مولماں زرتگ تئی مہرانی بشیر ۽
 ندر تئی باتان چیا چو نشنگ ۽ دیر ۽
 ساز کناں سازاں ربابانی بیا مہگل

گال

اُو منی ہمبیل اُو منی جہد ءِ ہمسفر
گیر من ءِ کابنت تئی دپ ءِ پُل چنڈیں جبر

زندگی ذکر ءِ گون تئی گوازینگ وتی
چون بیت باریں محشر ءِ تہناہیں سفر

بس ہے پکر ءِ سک کتگ بے چاڑ من ءِ
آس شانیت کہ جنت ءِ باگے بیت قبر

من گنہگاراں کہ گنہگارے تو بہ گُش
عقل حیران انت نیست تئی وازاناں اثر

تئی دڑا آہتگ تئی گنوک یکیں واہگ ءِ
بکش من ءِ واسے یامن ءِ دژمان ءِ زبر

نا شریں دنیا بے دگہ بھتامے مہ جنت
یک ء تہنا ء بے بلا بازار ء مہ تر

چہ کجام حاک ء ساز اِتگ اللہ ء ترا
گپت نہ ہاں گوں من دلبر ء جانی تئی ہنر

چون نہ ہاں رسوا من سرا دنیا ء بشیر
مردمے انچیں تو کتگ پمن کہ نہر

شَنک بہ جنت مارا پہ زباد مال ء

شَنک بہ جنت مارا پہ زباد مال ء

پلین بچکند ء شازک ء زردیں

کمکے رند چہ روج ء رو زردء

حشکین لَنطانی لہڑیں آسردء

جت من ء تیرے ماں دل ء بندء

اُف منی درد واریں دل ء دردء

پمینی شوین تالہ ء بخت ء

گل منی ماہیں پانزدہ کم ہفت ء

گون وتی دزگہاراں کسان سالیں

چہ جمعہ سُوق ء پہک ء درکپت ء

رند ء رو زرد گل پہ بے نیازی

چمن ء اندیم ء جُتا بوتگ

چو گشنے زاناں زُجلال شاہیں

گوں من ء پہک ء پہک خفا بوتگ

انگت ء دانکہ روچ ء مرچیک ء
 دل گل ء زہیران انت چوسجیک ء
 ترانگاں دوست ء زند ء تاوان ء
 دوشی گڈ پاس ء گپت من ء جیک ء

کد دُچار باریں بیت کپوت چائی
 غم جتین زرد ء واک ء ورنائی
 کد تہار لُنجین کتیت شپاں بکشیت
 گل گوں بچکنداں رنگ ء روشنائی

رب ء درگاہ ء دستاں شہاراں
 پال بندان ء گریواں ہیسکاراں
 محشر ء دانکہ من پمائی اوست ء
 رہسراں نندان ء گل ء چاراں

یا خدا گوں تو یکیں پریاتِ انت
 نون منی رکلوک بس تئی ذاتِ انت
 بخش من ء پلانی گمچینی ء
 زندگی پن لنجیں کور چات انت

دلبر ء مہر ء واہگ ء شہزاد
 شل شل ء ارساں تزونگلیں گوارات
 چہ ہما روچاں چم راہانِ انت
 کہ گل اندام ء رب پدا بیاریت

گال

اے چماں ہزار رنگیں گناہ کرتگ
برے جوڑیں دگا کرتگ برے شہدیں وفا کرتگ

جی جی پہ تئی وازاں دل سوز ۽ جگر چاکیں
مئے میتگ ۽ مٹاہاں قرآن اوں بہا کرتگ

ما بے وس ۽ بیچارگ ہرکار ۽ میاریگاں
بچکندے ۽ پلین تئی راہ بند رزا کرتگ

پہ مئے سر ۽ تاوان ۽ سرگوستگ تے ہر چندا
شپ روچ تئی بہ باں شاداں من نشتہ دعا کرتگ

اے ساریں سر ۽ دنیا ابدال گشیت مارا
بے سار بشیر شہزاد مارا تئی غم ۽ کرتگ

گال

درداں دشتارے بہ بوتیں شرآت

مارا غموارے بہ بوتیں شرآت

گران انت دنیا ء سفر ایوک ء

ہمدلیں یارے بہ بوتیں شرآت

تئی وفاہانی بہشت ء آباد

مئے وڑیں وارے بہ بوتیں شرآت

سک ء براہ دارے بلے اوشرنگ

تئی سراشارے بہ بوتیں شرآت

ما فقیرانی بہ بوتیں انصاف

انچیں دربارے بہ بوتیں شرآت

بند ء تائیت ء دم ء تئ مُلا
 وش بیمارے بہ بوتیں شرآت

دزیکتیں کل ء منی ویرانیں
 بُوہ ء آتارے بہ بوتیں شرآت

چو کہ تئ پیم ء دل ء آ شہزاد
 لہڑیں پہارے بہ بوتیں شرآت

گال

چد ۽ پيسر هزاراں غم کتگ من
ترا ديستگ دل ۽ را جم کتگ من

دل ۽ که لرزگے زرتگ منی ۽
تی نام و نتگ ۽ لجم کتگ من

شموشکارے پمشکه چه من ۽ که
حیال ۽ آهگ ۽ تی کم کتگ من

تی دل تنگی ۽ من شر زاناں
که روچه روچه دیدارشم کتگ من

زہیرانی تئی چپ ء چاگرد ء
 بہاریں زندگی سر جم کتگ من

تئی دُردانگی بے عیب ات ائے دوست
 بلئے تئی لڈگان ء چم کتگ من

پہ نیکیں نامے ء ارمان ء شہزاد
 وتا نام ء دپ جہان ء ہم کتگ من

گال

گاماں پہ گیگ ایر کنت ٹہل ۽ مجاز کنت
مئے گونگیناں شررنگ وش اتک پہ ناز کنت

چنڈیت گُشان ۽ ایر کنت ماں برپیں کوپگاں
دستان گوں ہنہینان زلفان کراز کنت

ملا شراب نوش انت جزمان دل ۽ وتی
تئی جلوہ ۽ بہ گندیت کافر نماز کنت

کار سازی ۽ حدا ۽ کولیگ من بباں
چہ خاک ۽ چوں چونیں شرزگاں ساز کنت

ہر کس گُشیت اے گپ ۽ نوں بزگیں بشیر
تئی ڈولیں مہلکایے چہ کجا شوہاز کنت

گال

کئے پہ راست ء لجم انت ء کئے پہ دروگ ء رازی انت
کئے مسیت ء تئی امام انت کئے تئی حکم ء قاضی انت

بل من ء پہ گنگی ء پہ گنگی ء من بہتراں
راستی ء پدر کنگ زاناں کہ پہ ناراضی انت

تو وتی تاریخ شموشتگ تو نہ زان ءے تو کئے ء
پنجہ بازی ملکموت ء گوں بلوچ تئی گوازی انت

چم کٹئیں اے زمانگ من مہ دیستیں ڈریگتیں
بز اس کُشتگ ہر کس ء مرچاں ہما کس گازی انت

گال

اُو منی جُہد ءِ مسافر ہج نہ بیت تہنائی ءِ
مشکلیں کار بنت آسان یکدل ءِ یکجائی ءِ

بیم زوریت جوڑیں بدواہ اے حبر و الم انت
بیل ءِ براس ءِ ہمبلانی مچی ءِ ہمرائی ءِ

گار ءِ بے گواہ تیوگیں راجے کتگ تو گوں وتی
سستی ءِ جان دُزی ءِ بے عبرتیں کوتائی ءِ

بس ہے رنگ ءِ بہ بیت برجم گر بے سماہی تئی
اے جہان ءِ سربرا کسے نہ دنت تئی گواہی ءِ

انوں سوگہ بو کہ پسر وہد چہ دست ءِ مہ روت
دشمنان گپتگ من ءِ رند ءِ مہ گُش بے وائی ءِ

یات کنت کسے اودا نشنگ ء زہیروک جنت
دوشی گڈ پاس ء من ء گشتگ کپوتیں چائی ء

مارا حیران ء ہبکہ تو کتگ گوں کار پداں
شادہانی منزل ء آسر کنتے بے رائی ء

کاشے ء باہوٹ بوتیناں بوارتیں گوکے ء
دڑیکتیں سر پد بہ بوتیناں تئی روبائی ء

اُوئے باتاں من گوں زانت ء زانگ ء کہ بیرگ ء
کت غلامانی غلام مارا تئی پارسائی ء

گہترانت ء گہترانت سد ہزار وار گہترانت
زندگین مرگ او بشیر شہزاد چرے جانڈراہی ء

گال

چے گناہ انت، چے ثواب انت عاشقانی مجلس ء
زم زم ء درور شراب انت عاشقانی مجلس ء

نشنگ ء زنگ ء وتی جنت ہر کس ء گنداں دل ء
کئے بہ زانت کئی دل کباب انت عاشقانی مجلس ء

تو بہ گندے کہ تہار لُنجیں شپانی پانگ ات
پمن ہر شپ مہتاب انت عاشقانی مجلس ء

ہر کس ء گوازینتگ انت کہ شپ وتی بے وابی ء
بیا بچار کہ وپنگ واب انت عاشقانی مجلس ء

لہتیں دلگوش انت گوں بنگاں لہتیں تریاک دوت دنت
زندگی سک لاجواب انت عاشقانی مجلس ء

کئے بزانت باریں کجام نام ء جہان زانتیں ترا
 نام تئی و شبوہیں گلاب انت عاشقانی مجلس ء

وت وتی جند ء کہ گنداں دلبربا دُر دانگیں
 ہر کس ء را کہ جواب انت عاشقانی مجلس ء

او بشیر شہزاد تہنا من ترا گندان ء بس
 چو ترا کئے انت عزاب انت عاشقانی مجلس ء

گال

گندان ترا اے داب ء چکر وارت سر منی
گوادر منی وتی انت اے نلین زر منی

ایشر کی تاک تہلگین پہ وت حرام بکن
اے زید ء بے بہا ہیں ہر درچک ء بر منی

اے ہیل ء عادتانی من مردے نیان
بے جنگ ء جیڑہ ء کپ انت جگر منی

کپتنگ چما کہ گوشاں بد بختیں اے حبر
من زاناں زندگی بیت نوں در پہ در منی

ایمن پہ من ء حرام انت سوگند من کتگ
داں زندگی نہ بیتیں شیر ء شکر منی

جزمان دل ء وتی ء یکرچے الم ء
بانور ء سمبہوک باں شام ء سحر منی

شہزاد ء واہگانی روشنائیں او چراگ
چے بیت ترا دمانے حال ء بہ گر منی

اومنی ہمسفر زندگی ۽ سفر

او منی ہمسفر زندگی ۽ سفر
 وش نہ انت ایوک ۽ وش نہ انت ایوک ۽
 وہدے سر کپتی ۽ سرتی کپت اد ۽
 پہ منی چارگ ۽ حال ۽ گوشدارگ ۽
 مئے دل ۽ بیتگ ۽ کمکے مان چکر
 گون ترا راست گشاں پرچی ۽ من چشاں
 پلپٹاں تلوساں، بے وساں بے کساں
 راست ۽ باور بہ کن شہد ۽ شیر ۽ شکر
 اے جہان ۽ سرا نیست درور ترا
 ہر کس ۽ زیات تی کد ۽ بالاد تی
 شات ۽ گل وشلی دل ۽ جان ۽ جگر
 تو من ۽ سر پدے من ترا سر پداں
 چوں کناں کہ ہے رسم ۽ راہ بند رداں
 شاعری انت بشیر بے ترا بے اثر

گال

بہ گُش باریں کہ جانی راز چھی اِنْت
خماریں دیدگانی راز چھی اِنْت

اے کوش کہ لہم لہم ء کشگ ء اِنْت
اے مستیں جمبرانی راز چھی اِنْت

چو بانور ء وتا تو سَمبہینتگ
زباد ء مہلبانی راز چھی اِنْت

اے آپ کہ شپ گران اِنْت چہ آنارکاں
اے تریں مہپرانی راز چھی اِنْت

تئی ہنی مینتگین دستانی شکوں
تلائیں چوڑیانی راز چھی اِنْت

اے جیگ کہ عاشقانی زندگی انت
اے ہیر ء کلمپرائی راز چی انت

من راز ء سر پداں تئی شاعری ء
زہیرانی سُرائی راز چی انت

کشتگی چارگ ء بچکند ء شہزاد
کیوتی لڈگانی راز چی انت

گال

قاصد بہ گُش آدینگ ء

چہ ناہ ء کشاں بینگ ء

سالونک نہ بیت دل عاشقیں

دشتار ء چہ نامینگ ء

ساز ء سر ء سازینگ ء

زند ء پہ دژوگ گوازینگ ء

نہ وشیں دل وشاں نہ بیت

چنڈینگ ء نازینگ ء

پادانی پہ تڑاپینگ ء

پہ تیرے ء سڑاپینگ ء

آ مرد ء توسیپ ء مکن

ترکیت دلے مان سینگ ء

گپان دل ء نادینگ ء
 کست ء بلوچی کینگ ء
 نام کش اتگ بالاج مری
 سنگ ء سر ء مڈینگ ء
 عقل ء بزاں تاچینگ ء
 راہ ء وتی گیشینگ ء
 چو اکبر ء سرپد بہ بو
 دور ء بدیں تزینگ ء
 لہڑیں دل ء سہڑینگ ء
 زندا پہ دروگ گوازینگ ء
 بہ متگ ء کئے انت کہ وارت
 کشیت چہ زک ء نیمگ ء
 گپ جالی ء گاجینگ ء
 توم پاٹو ء پاٹینگ ء

کس منزل ۽ آسرنه کنت

دیوان ۽ ۽ ساچینگ ۽

لوڑینگ ۽ جوڑینگ ۽

واہیں دل ۽ گڈینگ ۽

تاه انت دل ۽ بندوک منی

کلیں جہان ۽ سینگ ۽

دستانی ہئی مینگ ۽

سرگوپ گل ۽ سمببینگ ۽

وش انت بشیر شہزاد تی

گفتار چو مثل ۽ بینگ ۽

گال

ایوک ء شپانی پاس ء
گٹ گئراں غم ء واس ء
بارین چون باں اے رندی
من گوں اے بلائیں چکاس ء

سو جے بیا بدے بیبلکی
دردے مان دل ء مان جگی
پاندے ء جہان انت کلیں
پاندے ء منی ایوکی

پاندے آلم ء مچی انت
دڑوہ ء پدگشی لچی انت
پاندے ء منی بدحالیں
راج ء بے گد ء پچی انت

لوگ لوگ ء پریشانی انت
 سیاہ پوش ہرگس ء حانی انت
 بے جرم ء ملای پرچہ
 قسمت ء بلوچانی انت

گنداں کہ بلوچ ء چوش ء
 بے سار باں رواں چہ ہوش ء
 زاناں من وتی بستار ء
 کار ہم شر نہ باں حاموش ء

تاہیر دل نہ بیت اے رنگ ء
 حق ء بند کناں چون جنگ ء
 طالع ء جنوزامی انت
 اے کوش تو بہ گُش مہرنگ ء

لال ء گوہر ء دزپشوکاں
 اوستانی چراگ شہموکاں
 پہکیں اشرفی ء چانگ
 ماتین گلزمین ء ڈوزکاں

بے واکاں چیا نہ وشاں
راج ء پھ کلو نہ کشاں
شہزاد گوں دلی دوستاں من
درشاناں دل ء دلکشاں

قوم دوستے ناماء

وتی ڈیہہ ء کہ وت واجہی اگاں ایش انت
 من ء بس انت من ء بس انت
 تئی جھد ء جفا راجی اگاں ایش انت
 من ء بس انت من ء بس انت
 چُگل خوری تئی دین انت

حرام واری تئی ایمان
 نہ بان درمان ہیچ درد ء
 تئی کوکار ء اے الہان
 نہ گندیت چم مہ گندیت لاپ
 تئی دیم داتگیں باجی اگاں ایش انت
 من ء بس انت من ء بس انت

گُج انت حق ء گُج انت انصاف
 تئی درگاہ ء دربار ء
 چہ تئی کرداراں کارونی
 کئے انت کہ بے سما واجہ

شرعی شریعت تئی قاضی اگان ایش انت
 من ء بس انت من ء بس انت
 منی جنگ ء مرانت حق ء
 تئی جنگ ء مرانت لاپ ء
 منی نیت ء ساپی ء
 جگر آپ بیت کوه کاپ ء
 منی جنگ ء مہ جن گپ ء وتی جنگ ء شرزانان
 تئی جنگ ء گلین گازی اگان ایش انت
 من ء بس انت من ء بس انت

گناہ انت چے ثواب انت چے
 تئی آئین ء منشورا
 کدین ء دانکہ تاچین ات
 وتی زوراکی ء زورا
 دوگال ء بندگ ء شہزاد وتا شاعر گشتے پرچہ
 تئی کہ برتگیں بازی اگان ایش انت
 من ء بس انت من ء بس انت

پہ شوقے زرتگاں غم تئی

پہ شوقے زرتگاں غم تئی
کُش اُنت ہر کس ء چم تئی

شراب ء نوشگ ء گنجبین
دل ء مئے کار یلدا تگ
خطا ء پہ کجام باریں
من ء تو یار یلدا تگ
من وس کرتگ بلئے انگت
نہ بان کم داتگیں غم تئی

نہ چٹاں چہ سر ء درد ء
بُناں لہڑیں دل ء آس ء
نہ گنداں کہ بکننتیں کم
دل ء زہیریگیں وس واس ء
بہ گُش ملا من ء باریں
چو بے سیتان چپی ء دم تئی

نہ زانان ژندی یے چونین
 منی جان ء جبین ء انت
 کدی اشکرشلان انت کیت
 کدی چوکہ سمین ء انت
 من زانان کہ من ء عشق ء غم تئی

پہ تئی بچکنڈگ ء نازاں
 پممشکہ سہت ء سینگارے
 زہیریگیں دل ء رازاں
 ترا چوشکہ بشیر گنداں
 سرا چے سارٹنگ ہم تئی

گال

بلوچی میٹکے پہ سار شہزاد
کجا تو راہ کرتگ گار شہزاد

وتا چه دیدگانی سُہریں تیراں
پری رنگانی کن پلگار شہزاد

اے دور ۽ اتلگیں دیوانگانی
بہ گش چی انت تئی بستار شہزاد

من ۽ تو دل نہ بے پہ نام دپی ۽
وتارا شری ۽ پچار شہزاد

من زانان مہوش ۽ مہگونگانی
دل ۽ تاہیر ۽ تو سنگار شہزاد

زمانگ ۽ گلگ دارے گوں پرچہ
ترا گون راست گشتگ یار شہزاد

ہما وہداں دل ۽ دارگ گناہ یے
بہ بنتین چم گون چمان چار شہزاد

ترا بات سلام

آے ارض ۽ بلوچ آے ماتین وطن
 ترا بات سلام ترا بات سلام
 اوستانی تمن مہرانی چمن
 ترا بات سلام ترا بات سلام
 یک روچے نا روچے زلمانی
 شپ لنج ۽ تہارین گوربام
 اے روچ کہ چو اشکر شانان
 مہ گونگ ۽ زلفانی شام ۽ بام
 خون ۽ کہ کجا مے تڑپے رتچیت
 جزمان من دل ۽ کہ پلے سرہ پیت
 نازینکان تنگ ۽ تیرانی
 بانور ۽ تی چو زید سمیت
 نوک بنت سواس ۽ بزبانی
 زانان کہ شپادیں پادانی
 بے ہچ نہ بان من شر زانان

آہ سرد شد یکین لاپانی
 چاک چاکین منی پوشاک گور ء
 چُنڈ چُنڈین گور ء شال پاک سر ء
 بچار انت منی تاہیر انت دل ء
 تئی سہب ء سمین تئی کوش زر ء
 تئی مہر ء وفا ء محبت ء
 تئی زید ء بہارین جنّت ء
 گوازیگ کن انت تئی بیچ ء جنک
 پلانی دُنانی لزت ء
 کد بیت کہ بلوچانی دیوان
 سمبیت تئی تلاہیں دل بند ء
 قربان وتا شہزاد بہ کنت
 یک سہتہ ہزار ء سد رند ء
 اے ارض انت بلوچ اے ماتین وطن
 ترا بات سلام ترا بات سلام

گال

لنٹ اُنت پر پُکین وِش رنگ ءِ
وِشبوہیں گلابانی تاک

دندان ہم ر دیں فیروزہ
زلف اُنت سیاہ شپانی پوشاک

آسکی دیدگ ءِ بچکندان
بُرتگ عاشقیں زرد ءِ واک

دیے کہ تہار کے بیت
بیتیں پہ من ءِ دنیا ءِ ڈاک

وِشیں موسم ءِ کنتیں تی
نا وِشی دل ءِ نیم روچ ءِ ٹاک

کست ءِ کینگانی بمبان
شہزاد ءِ سرا بمبانی تراک

پما عاشقاں ہر دگ تئی
پادانی بزبان چیر ءِ حاک

پُلین میتگ ءِ پُل نیگ ءِ
پڑوشنگ سرمنی جیگ انت چاک

آپ ءِ زم زم ءِ کئے شُشتگ
کئے انت سرجم ءِ باریں پاک

کے وَ گنہگاراں من
کے گناہ گار انت تئی حاک

دل تئی ملگوراں بستگ

دل تئی ملگوراں بستگ

چم دگہ جاہ یے تچاں

وشیانی نود شنراں

ارس پہ دگہ راہ یے تچاں

ما تئی مہر ء مسافر

ما تئی زہیرانی عاشق

ما تئی جیگ ء کلّمپہر

پُوپِل ء ہیرانی عاشق

منزل ء شوہاز انت من ء

من پہ بے راہی تچاں

ما تئی چمانی کجبل

ماہیں جیگ ء روک تئی

ما تئی لنٹانی لالی

کندگاں شہموک تئی

سر جنان ء پاد جنان
نیست ہمراہ یے تچاں

شب تہاریں ماہ تئی
وشیانی روج تئی
ما سریگاں تئی سر ء
پندول ء ما دوج تئی
زہیران بنداتگ جبین
من پہ بیگاہ یے تچان

ما تئی پادانی پادینک
سنگہانی ساز تئی
ما تئی شہزاداں جند ء
ہر غم ء ہمراز تئی
بے وفاہانی جہان ء
من پہ دوزواہے تچان

گال

عشق ابدالین گنو کے کہ گیابان وئیل انت
حسن بندیک انت رواجانی گس ء اشکتیل انت

حُشک بہ بیت دپ کہ بہ جنت زنگ ء تئ مہگونگ
تو گناہ گار نہ ات گون من زمانگ فیل انت

پہ گل ء بالے گل ء بیتگ ء سر گپتگ روان
گل من ء پچاہ میاریت بزان نوں ستیل انت

تڑنے سنگار کت دپ دوستین پہ من دوستے ء
اے ہما شربت ء شیرانی گلاس انت کہ شراب ء کتیل انت

توپہ زوراکی من ء کشت کن ء بست کن ء
مہر ء محبت ء وفا دوستی دلانی مئیل انت

چہ زمانگ ء زہر ء ہڈ ورگ زہیرانی
لیب بشیر شہزاد مریدانی غمان گون کتیل انت

رواج شرابی حجاب شرابی

رواج شرابی حجاب شرابی

تئی پلین بچکند ء داب شرابی

تو وهدے کند ء جہان سبزیت

تئی ملوری ء عرش لرزیت

کمانین بروان ء خنجرین پونز

تئی چنگین زلفانی تاب شرابی

گلاب ء ہجگی پہ تو زروکیں

پہ نیادان ہر کس تئی ہدوکیں

تنکیں لنت ء تئی کچکیں دناں

تئی دیدگانی جواب شرابی

تو است ء نیست ء جوان دلانی

تو شہدیں آواز ء بلبلانی

تئی دست ۽ مندریک ۽ سہت ۽ سنگہہ
تئی ماہ ۽ درور شباب شرابی

تئی چماں گل پری خماری
دل ۽ چون شہزاد وتی بہ داریت
تئی پاد ۽ پادینک ۽ زر ۽ بچو
تئی میتگ ۽ تر ۽ تاب شرابی

گال

ملک ء میران شربچارات خون ء کوش اش گوزی انت
پاک انت چه ریش ء بروت ء اے مئے ملک ء قاضی انت

تو مرئے کہ من مران پہ ہر دکان تاوان نہ انت
مرتگیں شہید انت ء کاتل غازی انت

گشت من ء قوم دوستے ء مئے لیڈر ء گپ ء مہ جن
چونین شریں لیڈرے تڑپے شراب ء رازی انت

ترسے چه رب ء بداریت شرم دنیائے ہم بہ بیت
اے وڑیں راہ دربرے پروت بلوچ شوہازی انت

مدتاں چه دل بشیر شہزاد ہے فرمائیت من ء
اے بری ووٹ ء بہ اوشت کرسی پہ بحت ء بازی انت

گال

روت چک جنت من ء چوش چاریت
دل کجا تُستگین بود کاریت

پہ کجام نیت ء من نہ زاناں
جان کش ایت ء زلفان سماریت

ہدا گندے کہ کنت موجری داب
ہدا چے چے من ء پیشداریت

گپ جنت کندیت، کنزیت دیم ء
دل مثالے منی گیر کاریت

بیا کنان کارے انچیں کہ دنیا
منتگیں قصہ ء منے بہ ماریت

ہر کسے یکبرے کہ بہ گندایت
دروشم ء تی جہان ء نہ چارایت

گنگ کرتگ زبان من اے ترس ء
 بلکن ء ء دور وتارا بہ دارایت
 شربتتاں نوش کناں دیدگانی
 انچیں روچے حدا وند بیارایت
 چاکہ دیستگ ترا عاشق ء تئی
 گرین ریکاں دل ء گوں لتارایت
 بکشیت زندے دل ء واہگاناں
 پمن دستان وتی کہ شہارایت
 کیت کدی روچے باریں پہ شہزاد
 مہپران سینگ ء تئی بسارایت

وش نہ انت سنگتی چه دُورء

وش نہ انت سنگتی چه دُورء
واتر کن بیا پنجگورء

چون انت ایوکی من زاناں
بیا کہ من پہ تو قرباناں
روکان من غمء تندورء
واتر کن بیا پنجگورء

نانکہ سنگتے نان براسے
ایوکی پمن یک آسے
جُست کن مئے دلء مجبورء
واتر کن بیا پنجگورء

جنت بے ترا نہ وش انت
بے کہ ستر دلکش انت

معنا نیست چُشین ہچ حور ء
واتر کن بیا پنجگور ء

موسم تئی تب ء رنگ ء انت
ساز ء زیمیر ء چنگ ء انت
نوشان شربت ء انگور ء
واتر کن بیا پنجگور ء

کولان کرتگین پروشاں من
جزماں کہ شراب نوشان من
سنگاران وتا تئی سور ء
واتر کن بیا پنجگور ء

شہزاد تئی پد ء رندا انت
کچھ ء انت، برے مندا انت
شنک بیت تئی نگاہ ء نور ء
واتر کن بیا پنجگور ء

گال

چون من دل پٹ ننان آس رتچیت مئے شہرء
 ارس ء خونانی مدام ہار تچیت مئے شہرء

آ کہ بد کردیں زمانہ ء بگل باپان انت
 وت سُچیت الم ء روچے آ سُچیت مئے شہرء

آس ء ہیروپ ء ہے دنز ء گبارانی تہا
 کد کدی بیت کہ گلین پلے سرپیت مئے شہرء

اے ہم شکر انت کہ منی تازہیں ارواہ ء طلب
 دلربا ماہیں منی یات ء کپیت مئے شہرء

ہر کس درداں گوں گوڑ امباز بیت دردیکین دل ء
 رازے چونین کہ دل ء بوگاں پچیت مئے شہرء

حال ء احوالے مہ کن جُست ء منی سالونکیں دل ء
 مسکین ملگوران کہ مہرنگ گوپیت مئے شہرء

چون من برداشت کنان مہلبین آشوب ء حیاں
بزرگی کیت ء وتی ارساں شلیت منے شہرء

من ہما وہد ء وتا زندگیں مردے لیکاں
وشین وابانی چراگے کہ بلیت منے شہرء

ہالو ہالوے زہیر نالیں دلاں چہ چست بیت
ہر کدی آ کہ گون بچکنداں سُبجیت منے شہرء

بے کماری کہ گوں گور گندان چدا منے گوزایت
منے دل ء حونان وتی دستان رجیت منے شہرء

عاشقی آہ یے اگن چست بہ بیتیں چہ دل ء
بارگیں دردے دل ء بندان رجیت منے شہرء

ہر کس اے دروشم ء داب ء کہ بہ گندایت بشیر
لنکاں جند ء پہ دنان گسیت منے شہرء

پهران په همامردان بند

پهران په هما مردان بند
 کولان گون وتی پکا انت
 سینگانی لکیر انت کول اش
 سُن چو آهنی تلک ء انت
 سر جاه اش سیک ء گاډوک انت
 بوپ انت اش تلارانی پلک
 شهر ء میتگان چه دُور انت
 گندان چک ء نا گنداں بلک
 آپ واری گلاس انت کُنډه
 نان ء بهر کن انت چند چنډه
 دیم ء دشمن ء اوستوک انت
 چوشکه آهنی اسپنډه
 لُج ء غیرت ء پهریز ء
 تیر اش سینگان پیوستان
 دانکه گډ سری امروز ء
 نام اش زندگ انت ء استاں

مشک ء آپ کن آنت مشکے ء
 ناہاری تلار ء کوه ء
 مٹ آنت سد ہزار کسانى
 بڑا ہندگ منى دو دو ء

لوگ لوگ ء پریشانی انت
 دنیا ہر کس زانت پانی انت
 بالاج درور ء بالاج انت
 اکبر چاکر ء ثانی انت

جیگ ء کلیمپر ء ہیر ء بنت
 مہر ء چو شکر شیر ء بنت
 بچکندان بہار گاہ سبزیت
 بیم ء نپت ء چو بیر ء بنت

باز کنتین بدی بیرانى
 آس شانیں ٹینگ ء تیرانى
 زانتین ہر کسے سوگہ انت
 ڈہلے نہ انت گل ء سیرانى

شہزاد آتگیں دور ء چار
 دوست ء دشمن ء پجّاہ بیار
 نئیل آنت لحم ء تاہیر ء
 شوہیں دشمن ء شوہیں کار

نء نامء

كئى انت دشمنان ات ركى
 كوشتنگ گون من ء بى بلكى
 وش نه انت اے ورا احمقى
 دنياے كتگ تو شكى
 حال ء خون سهى نئے ببلكى
 دردے مان دل ء مان جكى
 گران انت بے كساس ايوكى
 ايوك ء منى دل تركى

دل بُرتگ كپودر گام ء
 كايان گُشتنگے گوربام ء
 پروشاں تئى دل ء هوشام ء
 لكاں تئى دل ء وتى نام ء

گوشتگ اے وڑا سے گوربام
 نیاتکہ انگت ء گل اندام
 باریں بیت منی چے انجام
 نوشاں زہر کہ وشیں تام

چست بو چہ دل ء آہ سردے
 سارت ء دل تسوکیں دردے
 گپوں گشت دل ء گوں پُل ء
 پاد آہت ء شتون رو زردے

سوچے نوں بدے کہ چے بیت
 سوچے ء ترا نوں چے بیت
 حیرانون نہ زانان چے بیت

دردے کنت دل ء تیچ ء تاب
 تاثیر نیت دل ء چمان واب
 عقل کنت گون دل ء سوال ء جواب
 پرچے کنت گلی انچو داب

ورنائی ءِ غرور ءِ چوشِ اِنْت
 سارنہ اِنْت سرے بے ہوشِ اِنْت
 سنگار ءِ وتی دل گوشِ اِنْت
 یا کہ چمن ءِ دل پزوشِ اِنْت

گشتگ چو من ءِ گلناز ءِ
 ماہ رنگیں پری مہناز ءِ
 زانان من دل ءِ تئی راز ءِ
 آیانی سرور ءِ ساز ءِ

شہزاد تئی غم ءِ من زانان
 کجا گار اِنْت تئی سما من زانان
 درد ءِ محرم ءِ من زانان
 نیون ءِ دم ءِ من زانان

گال

موسم ایبتک ایبتکیں کہ دل ایبتک ایبتکیں
بے تو خماریں دلبر منزل ایبتک ایبتکیں

جی جی تئی وش لسانی تو بڑاہ یے مجلسانی
بیا بیا کہ بے تنیگ ء محفل ایبتک ایبتکیں

ماہ ء چہ باج برے تو حورانی درورے تو
شپ مہکانین بے تو ماہل ایبتک ایبتکیں

تو شپ چراگ ء رنگ ء عقل ء دلانی جنگ ء
زند بے تو عاشقانی جانل ایبتک ایبتکیں

چو کہ بہار ء وہدء کشت ء کشار ء وہدء
بے گو کوء کپوت ء جنگل ایبتک ایبتکیں

حیراناں چونین سالے نا ما زگے نا پالے
باگ ء گلانی شہزاد بلبل ایبتک ایبتکیں

من گلکاران چکنکاراں

من گلکاراں چکنکاراں
 من چہالان دل ۽ تواراں
 گروک ۽ گزند گل خان ۽
 گلین باندات، مجید جان ۽
 دل ۽ لہڑاں فقیرانی
 من آسردانی شہیدانی
 منی آہان بلیت گوربام
 کہ حوناں من شہیدانی

کدی حوناں ۽ ہوشامان
 بہارگاہان من ہزامان
 زر ۽ مرورداں من ہم
 زین الماس ۽ پکراں من
 حیااں رپتگیں میر ۽
 ۽ سساہاں نصیر خانی

منی آہاں بلیت گوربام
کہ حوناں من شہیدانی

بہ گند ۽ اشپنی ٹکان
بہ گندے شپ چراگان من
کدی گندے کہ کریابان
جگر ۽ من کپوتان ہم
من ہیسکاران یتیمانی
شدیگانی غریبانی
منی آہاں بلیت گوربام
کہ حوناں من شہیدانی

خماریں رژن ۽ پیغاماں
بلوچ ۽ شیرکنین گالاں
نہنگ ۽ ہاران کچ کور ۽
ہاران مستین رخشان ۽
منان زوراکی ۽ دشمن
منان سنگت شپانکانی

منی آہان بلیت گوربام
کہ خونان من شهیدانی

کدی بڑنان من جی آرء
کدی من بیل ۽ آلاڈاں
کدی میراٹ ۽ واجہاں
کدی میراٹ ۽ وانوکاں
کنان پاسبانی ۽ کول انت
وتی کوہ ۽ اے زیدانی
منی آہان بلیت گوربام
کہ خونان من شهیدانی

من میتاپان من تپتان
من بانگواہ زرد ۽ ارمانان
منان رہشون منان کلبانگ
اپیتکین راہ سر ۽ اومان
نشگان نون چد ۽ دیم ۽
من زلمان چچ یزیدانی

منی آہاں بلیت گوربام
 کہ خونان من شهیدانی

جلشکان من ۽ گلکنداں
 بشیر شہزاد ۽ سوگنداں
 جبین ۽ لہڑیں آسرداں
 دلانی شیر کنیں درداں
 جنکانی من بچکنداں
 من ہنی لحمیں دستانی
 منی آہاں بلیت گوربام
 کہ خونان من شهیدانی

مُلا ۽ نام ۽

رند ڪلام الله ۽ تلاوت ۽
 من گویشان گالے گون سخاوت ۽
 جائز انت ہرچی جُست کن ملا ۽
 کرسی ۽ کلدار ۽ سیاست ۽
 زاننکار زان انت تی عبادت ۽
 دین ۽ گون مہر ۽ تی محبت ۽
 ظاہر ۽ تی ۽ چیرین عادت ۽
 آ کہ نزیکان چہ ریاست ۽

ہر کس ۽ دیستگ کہ ترا واز ۽
 کموک ۽ نا تو سرپدے باز ۽
 تو ہما زاننکار کہ ترا چو کئے
 زانت ہر رنگین موسم ۽ راز ۽

جی ترا بات گون مکر ۽ بازی ۽
 لُچیں دنیا ۽ لیب ۽ گوازی ۽

ریش ۽ با پشت ۽ باج برتگ تو
 چه وتی پشت ۽ هر نمازی ۽

سر منی پُرشته باز خون خون انت
 اے چونین نیمونے من ۽ گون انت
 راست بگش ملا پنڈی ۽ دمکان
 گون ترا اسلامی نظام چون انت

تئی وراک حلواه پسته بادام انت
 کهرین ڈکالان پر تو هزام انت
 تو هما بختاور که هر وه تئی
 دستے ۽ امب ۽ دستے ۽ جام انت

من گنهگاران راست گوشان راست ۽
 دامن اول راست ۽ محکم ۽ داشت ۽
 سرکتگ ندریگ دل کتگ ندریگ
 او بشیر شهزاد راستی ۽ واست ۽

گال

لنکھے نان ء مسافر منزل ء آ سر نکنت
گژنگ چم ء اے وڑیں کسے وتی رہبر نکنت

اے وڑیں بے لُجی ء مان میتگ ء جند ء وتی
من دل ء جزمان وتی کہ ہج وڑین لُج بر نکنت

مال ء دولت ہر کس ء دوست بیت پہ جوانین نامے ء
نگ ء ناموس ء وتی لیلام کسے پہ زر نکنت

زی من ء گون کیے ء آہت میر قصہ کت تی
تی اگن راستان من پُسو دات کہ واجہ شمر نکنت

کرتگین کارانت اے کئی سرپداں من شری ء
اے وڑین چم کوری ء من سرپداں شاعر نکنت

من نزانان که کجام تو درس وانتگ مکتب ء
مکتب ء وانوک شاه ء چچ کس ء کافر نکنت

آ که براسی محبت ء په تلوسوک انت ء زر انت
آ وتا براس ء وتی چه بُرز نکنت شر تر نکنت

جی په مئے شخص ء که دور اتلگیس ء او بشیر
حیر ء کار ء کنت شپ ء روج ء وتا ظاهر نکنت

گال

ہرچی دیستگ من واب بدل بیتگاں
 تاس ہما ء شراب بدل بیتگاں
 لنت ہما ء انارکانی سُہری ہما
 زلفانی تیچ ء تاب بدل بیتگاں
 چارگ ء کندگ ء آہ سرد ہما
 دیدگانی جواب بدل بیتگاں
 راست بگش گون من ء حال ء احوال چی انت
 مرچان تی تر ء تاب بدل بیتگاں
 دل ہما ء دل ء دلبری انت ہما
 تہنا جانی تی داب بدل بیتگاں
 من نزانان رداں یا کہ راست مارا تگ
 وہدیگین تی حجاب بدل بیتگاں
 چے گشنے تو بشیر پہم ء نیلیت منی
 باگ ہما ء گلاب بدل بیتگان

گال

مارا تو داد دنیگ لوٹے دل ء بدے
وٹی ء شاد دنیگ لوٹے دل ء بدے

ما فقیران ء ملنگ ء مستین
وشدلی زیاد دنیگ لوٹے دل ء بدے

آہوکیں دنیا ء داستانے دگہ
ہر کس ء یاد دنیگ لوٹے دل ء بدے

اے دل ء گون دل ء ارمانان وتی
تو اگن نیاد دنیگ لوٹے دل ء بدے

ما مرید گونگین ابدالان ء
چیزے شہزاد دنیگ لوٹے دل ء بدے

گال

گلانی موسم انت باگ ء بہار انت
 کجائے بیا کہ مارا انتظار انت
 تئی بخشا تگیں درد ء غمانی
 من نذر باتان منی دل منہ وار انت
 تو بے میارے میار ہیچی ترا نیست
 منی قسمت من ء چے گلہ دار انت
 چہ ورنائی ء شپان چے ماہکائین
 شپے تئی دلگنوک ء را پکار انت
 نزانان گون من ء بدبختی ء اش
 پچن ہر موسم ء سیاہ ء تہار انت
 دل ء بے چاڑی ء جُست مکن کہ
 خماریں دیدگانی تئی شکار انت
 من انچو اشکتگ پڑوشگ دلانی
 بشیر شہزاد گلانی کار ء بار انت

گال

بہ نند گپے بکن مہناز و شیں
کہ گون تو مجلس ء گپ باز و شیں

تو انچو خوبصورت بڑاہ دارے
ترا بڑاہیت تہنا ناز و شیں

تئی رنگ دلبر ء زہرہ جبین ء
بُت ء گون من بیاں امباز و شیں

بہار ء موسم ء کُو کُو کپوت ء
دل ء اے گون دل ء تئی ساز و شیں

دو کرن انت کہ ترا چماں ندیستگ
بدے چیزے من ء تو راز و شیں

انچو کہ کد ء بالاد ء تئی گل
ہے رنگ ء تئی آواز و شیں

دگہ کئے انت ترا چو کہ او شہزاد
بہ کنت اے وڑ ء چو واز و شیں

دانکہ زلفانی تئی سہارء انت

دانکہ زلفانی تئی سہارء انت

عاشقے ٹھہلان گون گزارء انت

دل منی گشیت کہ شپے گون تو

من بہ نندانء کنان دیوانے

چے تئی مرزی او ماہ پارء انت

دل اگن لوٹیت تئی دلء بندوک

چادرے مان پوشء دراڈنء

مردمان سنیل کن چے ندارہ انت

من دلء ستکان چومنی حالء

حال بے چاڑ انت تئی منی دلبر

کدہیں چمانی اشارہ انت

نان شموشان ترا تئی یاتاں

نانکہ تئی داتگین من سوگاتاں

دل تئی پندولء کہ کوارہ انت

لاڈئے لئے لڈے لئے لاڈئے

لاڈئے لئے لڈے لئے لاڈئے

نازیناں وتی بچیک ء

بچیک کبر ء درور بیت

بیم ء حمل ء باجر بیت

ندرگ پہ بلوچستان بیت

روچے پنج منی سدبر بیت

نامے ایر کناں گہرام خان

یا کہ دادشاہ شیردل خان

نمزوز یا کہ کناں مہراب

یا کہ اسلم ء سبزآں خان

روچے چو لونگ خان ء پنج

ندرگ کنت وتی جاں ء پنج

کنڈ کنڈ ء بلوچستان ء

بُز کنت عزت ء شاں ء پنج

روچے پنج منی نازینکان

حوناں گوں دل ۽ گلزار کنت
 ڈیہہ ۽ کوچگاں ویرانیں
 بانور ۽ وڑا سنگار کن
 گہارانی سرگ مات ۽ پشک
 بیتیں بچ منی دردانگ
 پس ۽ پیری ۽ عصا ۽ بیت
 برات ۽ دوستی ۽ دیوانگ
 زرنگی ۽ نر آسک پیم ۽ بیت
 درماں پہ ہمک زیم ۽ بیت
 انصاف ۽ مدد ۽ جنگ ۽
 بچیک دائم ۽ دیم ۽ بیت
 نام ۽ نوک کنت گوہرام ۽
 مستاک بیت گلیں ہزام ۽
 شک جنتیں پت ۽ ماتاناں
 زاناں بچ وتی پہ نام ۽

بلوچستان

او یار بلوچستان دلدار بلوچستان
دنیا ۽ بلوچانی پجّار بلوچستان

پہ مہلبیں زید ۽ کولیک مئے سر ۽ ساہ انت
قرباناں کہ امبازاں باپینان من ۽ جاہ انت
وشبوہیں گلابانی سنگار بلوچستان

بے درور ۽ بے مٹ انت ماں تیوگیں دنیا ۽
گنجانی من ۽ اے داد داتگ منی اللہ ۽
پچّاں گوں میار جلیں شہر پدار انت بلوچستان

اے ساہ انت بلوچانی، دل ۽ بند انت بلوچانی
بکشائے چون ارزان ۽ کہ زند انت بلوچانی
چو جنت ۽ حاوند ۽ بڑاہ دار انت بلوچستان

اے مادر انت رنداآئی لاشارآئی اے مات انت
 اے دُستیں بلوچانی زُریات ء بزاں زات انت
 خونان گوں شہیدانی رنگدار انت بلوچستان

شیرانی ڈگار انت، اے مزارانی ڈگار انت اے
 تیرانی بشیر شہزاد سگارانی ڈگار انت اے
 ماں ساہگ ء زحمانی پلگار انت بلوچستان

گال

گش ات اولک ء میراں چے من ء است
وتی ڈیہہ ء فقیراں چے من ء است

کتگ پولنگ منی پہکیں بلوچی
اے شام پنڈیں وزیراں چے من ء است

وتی پہ بزگی ء من کہ گریواں
جگر سمبوک تیراں چے من ء است

بچکاساں دگہ کئے ء کنان ووٹ
کئی شکان بزیراں چے من ء است

چما کہ چہ دل ء آسرداں لہڑیں
وتی من سستگ دیراں چے من ء است

زیران کرتگ وتی عمر ء دو بہر من
گون اے دُنگیں گزیراں چے من ء است

بہ گُش اے کوش مائیں مہوش ء را
ابید کہ تئی زہیراں چے من ء است

سکیناں بل بشیر شہزاد و تا گوں
کئی پنتاں بزیراں چے من ء است

گال

گلا سے آپ ء بہا ات ہزار سال ء وفا
نزانان بارین کجام گٹ ء گراں بال ء وفا

ترا چہ ہستی ء کوٹینیت نیست ء نیزگار کنت
اے دور ء اتلگیں جند ء کس ء سیال ء وفا

گنوک ء سارنئے کہ چشیں اُمیت دارئے
بہشت ء بکشیت حد ء ترا بکال ء وفا

دلوں لوٹیت بلئے چون کنان بشیر شہزاد
منی چہ کیسگ ء درنت زباد مال ء وفا

گال

بلوچے چہ وتی رسم ءِ رواجاں
شموشکار انت گڈا چونین بلوچے

منی خون رنگین سر شاہ کش انت
گون توپکاں دپ ءِ چایے بدوچے

اے گوات ءِ چوشکہ گنداں پہ دمال ءِ
شدگیں لاپ سیرباں کیت روچے

مہ نوش بنگان مہ نند پہ دلجمی ءِ
دان ڈیہہ ءِ زندگیں است لنگ ءِ لوچے

نہ چامپیت ملکموت مارا نروت چو
دان روچاں زندگی ءِ است روچے

بگر لزت شہزاد زندگی ءِ
تہنا وہدیکہ نیاتک ءِ در ءِ دوچے

گال

تئی وداراں من ء اُو جان ء جگر شنکینتگ
من کتگ سبر من ء تو پہ سبر شنکینتگ

یک ء تہنا من نہ اوں باز دگہ ٹہلیں جوان
دلربا ماہیں منی تو پہ ہنر شنکینتگ

آہوئی چمانی بیم ء چہ تئی یکرندے
بیتگون شنگ تو من ء جان دوبر شنکینتگ

ایمنی ننگ ء نیشنگ تو من ء دنیا ء
مرتگون من تو منی آہتگ ء قبر شنکینتگ

نیست ترا سد ء سما انگت نزانے شہزاد
در تئی چیا گل ء شاہانی در شنکینتگ

گال

امبازاں من ءِ وتی باپ بکن من پیدا کاں
ارماناں چو برف ءِ آپ بکن من پیدا کاں

من پاگے سرا براہ دار کتنگ سالونکی وتی
تو زلفاں وتی رند گواپ بکن من پیدا کاں

کئے گوشتنگ ترا بے سُد ءِ سمائی ماہیں گل
چو جیگ ءِ وتی پیتاپ بکن من پیدا کاں

من گالے پہ تو سنگار کناں ارمان انت دل ءِ
تو ڈہلان بدار ءِ چاپ بکن من پیدا کاں

شنک باتون تئی من ٹہل ءِ ہجانی شرنگ
گون پلان وتا گوناپ بکن من پیدا کاں

پل چنڈ کنان من راہ ءِ بشیر شہزاد تئی
تو تیرے دل ءِ مئے سراپ بکن من پیدا کاں

گل ءِ بال ءَے کہ برات کُشتگ

گل ءِ بال ءَے کہ برات کُشتگ

نزان ءَے گہار جنوزام انت

تُسیت ءُ بود کنت ماتی

پت ءِ آہ سردان عرش لرزیت

تو بانزو براتی ءِ پُڑوشنگ

پریشان کرتگاں سنگت

سران حاک شان انت ہمسانگ

یتیمان ہر کس کہ گندیت

شلینیت ارس چو ہور ءِ

گسیت جیگ ءِ گنوک ءِ چو

سروز ءِ چو زہیر نالیت

غمانی بزگیں ملک ءِ

بُت ءِ چونشتگ ءُ وانگ انت

پت ءِ پیری ءِ کئے زانت انت

بارین کہ آکبت چے بیت

تو باز گوئڈل یتیم کرتگ

تو بازین گس کتگ ویران

بہشت ۽ گونگین بادگیر
 بے انگت دل ۽ وش انت
 کہ من ولہ کمال کرتگ
 بگپتیں دزیکتین درد ۽
 ترا مرگ ۽ کتین ہرجان
 نہ بوت براتی پرے حال ۽
 نہ بوت ملک بُت ۽ چو وانگ
 ناپیرک بے سماہی مُرت
 گوں پریاتاں یتیمانی
 زمین چنڈ ات ۽ عرش لرزات
 نان بوت پرسگ منی میتگ
 نان بازار گرم بوت خون ۽
 ناں مہر ۽ بدگمانی بوت
 ناں جنجال نوجوانی بوت
 نہ سبزے من دل ۽ جزمان
 پر تو ہر سہت قیامت انت
 پر تو ہر سہت قیامت انت

گال

تو کمین گپ ء ڈاہ کن ءے ترا چون انت دل
اے چونین گنوکے یے کہ ترا گون انت دل

ورنائی بہاریں پیر کتگ دست بندی ء
ترا روچے دگہ رنگیں بزاں نیمون انت دل

اپسوز ورے ارمان کن ءے نون پرچہ گل
چاک چاک شگاناں کرتگ سینگ چون انت دل

سوگند انت من ء شہزادتی سر ء من ء سوگند انت
من سر پدان زانان گوں من انگت گون انت دل

گال

تو دل ۽ سازیں دل ۽ بند منی شپ کن بیا
مگرب ۽ گوازیں دل ۽ بند منی شپ کن بیا

روچ راز شانیں تی دامن ۽ پولنگ مکن
او ہزار نازیں دل ۽ بند منی شپ کن بیا

پر تی نام ۽ من ۽ شات نہ بیت بھتامے
ماہ ۽ مہنازیں دل ۽ بند منی شپ کن بیا

چے گو شان گوں تو دل ۽ بند دل ۽ گپ ۽ من
زرد ۽ ہمرازیں دل ۽ بند منی شپ کن بیا

شام ۽ داں بام ۽ بشیر تی راہ چارانت
مسک ۽ گلنازیں دل ۽ بند منی شپ کن بیا

گال

پُچشین واب ء مگند ٹاپی

کسی پہرا مه بند ٹاپی

نه انت پرتو جنک ماہیں

وتی ٹاپ ء مه رند ٹاپی

تئی آگاہی ء وابان

جہان چون کنت پسند ٹاپی

باریں کئی غم ء سوک ء

ترا کرتگ چو ژند ٹاپی

وفا نیست انت زمانہ ء

شپان لُنجیں مه نند ٹاپی

دوترنمپ ارس ء بشیر شہزاد

نه بنت گلزار اے سند ٹاپی

شמושکاران ترا من چون

شמושکاران ترا من چون
 من ء وشی تو باز داتگ
 منی تو ہاترا کلین
 جہان ء را یلا داتگ

کجا زانتیں زمانگ ایش
 حجابانی تئی راز ء
 تئی مانپوشگ ء شکلوں
 منوں کولیک پرتئی وش اتلگ

شپانی ماہرکانی ء
 تہاری شاہدنت ہردو
 من ء تو چندنیں بیگاہ
 گلانی باگ بکشاتگ

خمارین دیدگاں چے داب
 ء آگاہی چے مہران تئی
 بزیں زلفانی ساچان ء
 دل ء تاہیر منی آہتگ

شراب چے پرپکیں لنٹاں
 شکر چے گریں امبازاں
 من ء رستگ ہما شہزاد
 دل ء ہرچی کہ فرماتگ

گال

سُہرین اَنارک ءِ چم ءِ خماراں
جیگ ءِ بہاراں بکش من ءِ

لنٹ ءِ شرابان باگ ءِ آناں
زلف ءِ آتاراں بکش من ءِ

دُوری ءِ درداں تبد ءِ لواں
دست ءِ شہاراں بکش من ءِ

ندمن ءِ گون قِصَّہ ءِ کاراں
لہڑیں اُفاراں بکش من ءِ

ورنائی ءِ سہت ءِ سنگاراں
پر تو من گاراں بکش من ءِ

مہر ءِ وفا ءِ کیف ءِ ملاران
شام ءِ سہاراں بکش من ءِ

ساز ءِ سرانی سرجمین تاراں
ناز ہزاراں بکش من ءِ

راہ ءِ بشیر شہزاد ءِ چاراں
ٹک ءِ جالاراں بکش من ءِ

اے دروگے کہ گُشان ماہِ وُڑائے

اے دروگے کہ گُشان ماہِ وُڑائے
تو روچِ وُڑائے وُڑائے
تو روچِ وُڑائے وُڑائے

ستا وُڑائے ہر کس وُڑائے
کہ توئے چوشکہ آسمانِ وُڑائے
منی ساہ وُڑائے تو ارواہِ وُڑائے
اے دروگے کہ گُشان ماہِ وُڑائے

تو انچیں چیزے وُڑائے انچو گمانِ وُڑائے
تئی جلواہِ وُڑائے ہلہلِ وُڑائے
کجا شررنگِ وُڑائے تو دنیا وُڑائے
اے دروگے کہ گُشان ماہِ وُڑائے

دل وُڑائے سیادی منی استینِ وُڑائے
من وُڑائے اشکِ وُڑائے انت گونِ وُڑائے

تو محسن ءِ آشک ءِ آہ ءِ وڑائے
اے دڑوگے کہ گشان ماہ ءِ وڑائے

نزانان تو چتورین منترے ءِ
گلانی باگ ءِ پلانی بڑے ءِ
حدا ءِ جنّت ءِ بڑاہ ءِ وڑائے
اے دڑوگے کہ گشان ماہ ءِ وڑائے

تو ماہ ءِ ماہل ءِ تو مہلکائے
فقیرانی دل ءِ لہڑین سدائے
مریدانی تو آشاہ ءِ وڑائے
اے دڑوگے کہ گشان ماہ ءِ وڑائے

بشیر شہزاد تئی بالاد ءِ انگت
ندیستگ پل وشرنگین ملنگ ءِ
تو بیگواہ نیں دل ءِ گواہ ءِ واڑے
اے دڑوگے کہ گشان ماہ ءِ وڑائے

گال

راج ۽ نام ۽ ملک ۽ نام ۽ قوم ۽ قوم دوستی ۽ نام ۽
دل منی مان انت کہ ووٹ ۽ من ہم بوستان یکبرے

اے وڑا کردار کُشی ۽ کس مکنت تُرسیت من ۽
پہ پُجارو ۽ ہدوناک انت گنوکیں شاعرے

وڑ وڑین فکر ۽ حیا لان گون دُچار انت دل منی
چون بگیشینان وتا من کپتگاں گٹ ۽ گرے

انگت ۽ چمان ندیستہ گون چُشین دل پہک من
درتہ پُچین وار ۽ بے کسان بکنت سوج ۽ سرے

نون چیا پنچان جن ۽ دوین سر ۽ بان ۽ وتی
تو گچین کرتگ پہ وت، وت لُج بریں راہ در برے

سر چرے کارا بُکرتین گون دل ء سسا وتی
حق ء حق دارے ء چون دنت ساہ ء سر ء سودا گرے

زندگین نامے اگان لوٹ تے جہان ء پہ وت ء
سر مچارین خالد ء رنگین شوہاز ہم درورے

گون وتا قولے بکن ء اکبر ء نکشان بُرو
پتچ پہ تو بیت سد ہزار در بندا گان بیت یک درے

پتچ بہ کن چمان وتیگاں چپ ء چاگرد ء بچار
پیش امام کرتگ مسلمانان وتی یک کافرے

بزگان پہ پُرس ء فاتحہ واجہان ء پہ ملام
تو بکن رازی ترا لیکیت جہان راہ دژ برے

لیڈری گران نہ انت بیا ترا سو جے دیان
لنٹان بچکندے بہ سنگار دژوگ ء پُرکن چادرے

چار بند

کُت کنان ہرچی بلے اے کارگوں من بُوت نکنت
اے اجب رنگین گنو کے سارگون من بُوت نکنت

نوں چد ءِ دیم ءِ دل ءِ بند اے دل ءِ دلمانگی
زیاتیں چہ واک ءِ وس ءِ پلگارگون من بوت نکنت

